

eul_wid: swu-aa

Ἀμμώνιος ὁ Γραμματικός · Ammonius the Grammarian

On Similar and Different Words

περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων

Period: Ὀψιμαρχία [Late Antique](#)
Dialect: Ἀττικίζουσα τεχνική [Atticizing Technical](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ Α ἄβαξ καὶ ἀβάκιον διαφέρει.

- ¹ ἄβαξ μὲν γάρ, ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασιν· ἀβάκιον δέ, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν. ἀβέβηλα καὶ βέβηλα διαφέρουσιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ λαμβανόμενα.
- ² ἀβέβηλα μὲν γάρ τὰ ἱερὰ καὶ ἄψαυστα καὶ μὴ βάσιμα· βέβηλα δέ τὰ ὅσια μὲν, οὐχ ἱερὰ δέ, οἷον βάσιμα ὄντα. καὶ τοῦτο μὲν, ὡς ἐρρήθη, εἰ ἐπ' ἀγαθῷ ἄμφω λαμβάνονται· ἡ γὰρ κοινὴ χρῆσις τοῦ βεβήλου τὴν ἐναντιωτάτην ἔχει καὶ τῷ ἀβεβήλῳ διαφοράν. ἄγγελος καὶ ἐξάγγελος καὶ αὐτάγγελος διαφέρουσιν. ^[5]
- ³ ἄγγελος μὲν γάρ πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν. ἐξάγγελος δέ ὁ τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης (7, 73, 3) διάγγελλον εἶρηκεν· ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι· αὐτάγγελος δὲ ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρου. ἄγειν καὶ φέρειν διαφέρει. ^[5]
- ⁴ ἄγεται μὲν γάρ τὰ ἔμψυχα· φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα. Ὅμηρος (δ 622)· 'οἱ δ' ἦγον <μὲν μῆλα> , φέρον δ' εὐήνορα οἶνον'. ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι διαφέρουσιν.
- ⁵ ἀγχιστεῖς μὲν γάρ, οἷς ἐπειδάν τις ἐκ τοῦ γένους ἀποθάνῃ συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τούτου δικαίων· συγγενεῖς δὲ οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπὶ τὰ ἀγχιστικά δίκαια· οἰκεῖοι δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέντες τῷ οἴκῳ. ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει. ^[5]
- ⁶ προπερισπωμένως μὲν ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν, προπαροξυτόνως δὲ ὁ σκαῖος τοὺς τρόπους. ἄγριος καὶ ἀγρεῖος διαφέρει.
- ⁷ ἄγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμός, ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος. ἀγνοεῖν καὶ ἀμφιγνοεῖν διαφέρει.
- ⁸ ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μὴδὲν εἰδέναι, ἀμφιγνοεῖν δὲ τὸ ἐν τισιν ἐπιδιστάζειν. ἀγνοθεταί μὲν ἐπὶ τῶν σκην <ικ> ὧν λέγονται, ἀθλοθεταί δὲ ἐπὶ τῶν γυμνικῶν.
- ¹⁰ ἀγρονόμος ἐὰν μὲν παροξύνωμεν ἔσται ὁ ἐν ἀγροῖς νέμων, ἐὰν δὲ προπαροξύνωμεν ἔσται ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος. τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη. ἀγόραιος καὶ ἀγοραῖος διαφέρει.
- ¹¹ ἀγόραιος ἐὰν προπαροξυτόνως σημαίνει τὸν πονηρὸν τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον, ἐὰν δὲ προπερισπωμένως τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον. ἀδεὴς καὶ ἀδαὴς διαφέρει.
- ¹² διὰ μὲν γάρ τοῦ ε ὁ ἄφοβος, διὰ δὲ τοῦ α ὁ ἀμαθής. ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει.

- 13 ἄελλα μὲν ἄημα συνεστραμμένον, θύελλα δὲ ἄελλα θύουσα καὶ ὀρμῶσα. ἄθλος καὶ ἄθλον διαφέρει.
- 14 ἄρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον· οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἁ <ἀ> ατος ἐκτετέλεσται (χ 5), ἐπὶ δὲ τῶν ἐπάθλων. ‘ἄέθλια πός’ ἀνελόντεσ’ (Ψ 736). Ἀθῆναι καὶ Ἀττική διαφέρει. [5]
- 15 Ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστίν, Ἀττική δὲ ἢ τε πόλις καὶ ἡ χώρα. αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει.
- 16 τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ εἰσάπαξ τι λαβεῖν καὶ μὴ ἀποδοῦναι, τὸ δ’ αἰτοῦμαι ἐπὶ τῷ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ Ὑμνιδί (fr. 410 Koerte 2) διαστέλλει· οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ οὐδὲ λοπάδ’ αἰτοῦμαι· αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν αἰδῶς ἐστὶν ἐντροπὴ πρὸς ἕκαστον ὧν σεβασμῶς τις ἔχει, αἰσχύνῃ δ’ ἐφ’ οἷς ἕκαστος ἀμαρτῶν αἰσχύνεται ὡς μὴ δέον τι πράξας. [5]
- 17 καὶ αἰδεῖται μὲν τις τὸν πατέρα, αἰσχύνεται δὲ ὃς μεθύσκειται. διαστέλλει δὲ καὶ Ἀριστοξένος ὁ μουσικὸς (fr. 42a Wehrli) τὴν διαφορὰν ἐν τῷ πρώτῳ Νόμῳ <ν> παιδευτικῶν. φησὶ γὰρ διαφορὰν τήνδε νομιστέον αἰδοῦς τε καὶ αἰσχύνῃς, ὅτι ἡ μὲν αἰδῶς πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετήν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται οὕτω διακείμενος οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. ἡ δ’ αἰσχύνῃ πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς, αἴνος καὶ παροιμία διαφέρει. [10]
- 18 ὁ μὲν γὰρ αἴνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος Τάρραιος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ παροιμιῶν (fr. 1 p. 75 Linnenkugel), οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων ὡς παρ’ Ἀρχιλόχῳ (fr. 89 D. 3)· ‘αἴνός τις ἀνθρώπων ὁδε, ὡς ἄρ’ ἁλώπηξ {τε} κάετος ξυνωνίην ἔθεντο’, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ (fr. 81, 1—2)· ‘ἐρέω τιν’ ὑμῖν αἴνον, ὧ Κηρυκίδη, ἀχνυμένη σκυτάλη’, εἴτ’ ἐπιφέρει (fr. 81, 3—6)· ‘πίθηκος ἦι θηρίων ἀποκριθεὶς μοῦνος ἀν’ ἐσχατιήν. τῷ δ’ ἄρ’ ἁλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο πυκνὸν ἔχουσα νόον’. καὶ Ἡσίοδος (opp. 202sq.) ‘νῦν δ’ αἴνον βασιλεῦσιν ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς ὧδ’ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον’. ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 194, 6—8 Pf.) ‘ἄκουε δὴ τὸν αἴνον. ἐν κοτε Τρωλῷ δάφνην ἐλαίην εἰκὸς οἱ πάλοι Λυδοὶ λέγουσι θέσθαι’, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἔστιν αἴνος ἐξηπλωμένη παροιμία μετὰ διηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον πρὸς παραμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων· παροιμία δέ, ἢ τὴν ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσας τοῦ αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐκδεχομένη μετὰβασιν. οἷον· ‘μένε βοῦς ποτε βοτάνη <ν>’ καὶ ‘ἄκισσος μετ’ Ἀνθεστήρια’. αἶθε καὶ ὠφελον διαφέρει. [25]
- 19 τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπων· τὸ δ’ ὠφελον ἐμφαίνει πρόσωπα, οἷον· ὠφελον ἐγώ, ὠφελος σύ, ὠφελον ἐκεῖνος. διὸ τὸ αἶθε ἐστὶν ἐπίρρημα, τὸ δ’ ὠφελον ῥῆμα. αἰκία καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν.
- 20 αἰκία μὲν γὰρ εἰσὶν αἱ ἄνευ προπηλακισμοῦ πληγαί· καθὰ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ φησὶν (or. 21, 7)· ‘ὕβρισται μὲν ἐγώ, προ <πε> πληλάκισται δὲ σῶμα τοῦμόν’. αἰπόλος καὶ ποιμὴν διαφέρει.
- 21 αἰπόλος μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς, ποιμὴν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων. ἀκταὶ καὶ θῖνες διαφέρουσιν.
- 22 ἀκταὶ μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ πετρώδεις τόποι τῆς θαλάσσης, θῖνες δὲ οἱ ἀμμώδεις. ἀκόντιον δόρατος διαφέρει.
- 23 ἀκόντιον μὲν γὰρ τὸ ἀκοντιζόμενον ἔλαττον δόρατος, δόρυ δὲ τὸ μεῖζον ὧ ἐκ χειρὸς ἐχρῶντο. παρὰ δὲ Ὀμήρῳ καὶ τὸ δόρυ προῖεναι (Υ 438 cf. E 656). ἀκαιρία ἀσχολίας διενήνοχεν.
- 24

- ἀκαιρία μὲν γάρ ἐστιν ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου, ἀσχολία δὲ ἡ περὶ τι ἄλλο ἀναστροφή. ἀκαρῆς σὺν τῷ ς καὶ ἀκαρῇ ἄνευ τοῦ ς διαφέρει.
- 25 ἀκαρῇ μὲν γάρ ἄνευ τοῦ ς σημαίνει τὸ βραχύ, οἷον (FCG IV 600 M. = fr. ad. 580 K.) ‘οὐδ’ ὅσον ἀκαρῇ τῆς τύχης ἐπίσταμαι’. ἀκαρῆς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ ὄν, (FCG IV 600 M. = fr. ad. 581 K.) ‘κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ δέει’. ἀληθὲς καὶ ἄληθες διαφέρει. ^[5]
- 26 ἀληθὲς μὲν γάρ ὀξυτόνως τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει, ἄληθες δὲ προπαροξυτόνως τὸ κατ’ ἐπερώτησιν λεγόμενον. ἀλοᾶν καὶ ἀλοιᾶν διαφέρει.
- 27 ἀλοᾶν μὲν γάρ δασέως τὸ ἐπὶ τῆς ἄλλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχους, ἀλοιᾶν δὲ ψιλῶς τὸ τύπτειν. Ἀριστοφάνης (ran. 149) ‘ἡ μητέρ’ ἠλοήσεν ἡ πατρὸς ἀγαθόν’, ἀφ’ οὗ καὶ μητραλοῖαν φασὲν καὶ πατραλοῖαν. ἀλλοιώσις ἐτεροιώσεως διαφέρει. ^[5]
- 28 ἀλλοιώσις μὲν γάρ οὐ μόνον μεταχαρακτηρισμός, ἀλλὰ καὶ τῆς πρότερον ὑπολήψεως οἷσιν ἑτέρα· ἐτεροίωσις δέ, ὅταν ἀφ’ ἑτέρου χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ. ἀλίπαστον καὶ ἀλί σ παρτον διαφέρει.
- 29 τὸ μὲν γάρ ἀλί πεπασμένον κρέας ἢ ἰχθὺν ἔλεγον ἀλίπαστον, ἀλί σ παρτον δὲ τὴν ἀλί ἐ <σ> παρμένην χώραν ὡς τινων φθονερῶν τοῦτο ποιούντων. ὅθεν καὶ ὁ βίος τοὺς ἠκισμένους καὶ δυσθεραπεύτως ἔχοντας τὰ σώματα ἀλί σ πάρτους καλεῖ. ἄλλος καὶ ἕτερος διαφέρει. ^[5]
- 30 ἕτερος μὲν γάρ ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων. ἄλλο καὶ ἀλλοῖον διαφέρει.
- 31 τὸ μὲν γάρ ἄλλο ἐπὶ προσώπου, τὸ δὲ ἀλλοῖον ἐπὶ φύσεως. ἀματροχία καὶ ἀρματροχία διαφέρει.
- 32 ἀματροχία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ταυτοσυνδρομὴ τῶν ἀρμάτων· ‘τῇ δ’ εἶχε Μενέλαος ἀματροχίας ἀλεεῖνων’ (Ψ 422). ἀρματροχία δὲ ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ‘οὐδέ τι πολλή γίνεται ἐπισώτρων ἀρματροχίῃ κάτω’ (Ψ 504 sq.). ἀμυγδαλῇ καὶ ἀμυγδάλῃ διαφέρουσιν. ^[5]
- 33 ἀμυγδαλῇ μὲν γάρ περισπωμένως τὸ δένδρον δηλοῖ· ἀμυγδάλῃ δὲ παροξυτόνως τὸν καρπὸν, καθὰ καὶ Εὐπόλις (II p. 525 M. = fr. 253 K.) ἐν Ταξιάρχοις φησί· ‘δίδου μασᾶσθαι <Ν> ἀξίας ἀμυγδάλας’. ἅμα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. ^[5]
- 34 ἅμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα, ὁμοῦ δὲ τοπικόν. Σόλων μὲν γάρ ἅμα ἐγένετο Ἀναχάρσιδι τῷ Σκύθῃ, εἶπερ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν, ὁμοῦ μέντοι οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐγεννήθησαν, ἀλλ’ ὁ μὲν Ἀθήνησιν, ὁ δὲ ἐν Σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει (Δ 450sq. Θ 64 sq.) ‘ἔνθα δ’ ἅμ’ οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων’, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. καὶ (Γ 1) ‘αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ’ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι’, (Ψ 362) ‘οἱ δ’ ἅμα πάντες ἐφ’ ἵπποιν μάστιγας ἄσιον’. ἐπιτροπικῶς δὲ <τὸ> (ο 365) ‘τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμεν’, καὶ πάλιν (μ 67) ‘ἄλλοθ’ ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν’, ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. καὶ (Λ 126 sq.) ‘τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ’ ἔσχον ὠκέας ἵππους’. ἔσθ’ ὅτε δ’ ὁ ποιητὴς τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ τάσσει ἐπὶ ῥήματος, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης· ‘εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς’ (Α 61), εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι καὶ νῦν τὸ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον ἐν Τροίᾳ ὃ τε λοιμὸς καὶ ὁ πόλεμος δαμάζει τοὺς Ἀχαιοὺς· ἀμφοτέρω καὶ ἐκάτερω διαφέρουσιν. ^[20]
- 35 ἀμφοτέρω μὲν γάρ ἐροῦμεν, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ πράττωσιν· ἀμφοτέρω τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέροντες· ἐκάτερω δέ, ἐπειδὰν χωρὶς ἐκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράττῃ, οἷον· ἐκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρων, ἥτοι ὅταν ἐκάτερος αὐτῶν μίαν φέρῃ κατ’ ἰδίαν. ἀμύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ^[5]
- 36 ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας, ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν. ἀμαρτάνει ὁ πλημ <μ> ἐλῶν, διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.

- 38 ἄμητος καὶ ἀμητὸς διαφέρει. ἄμητος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως σημαίνει αὐτὰ τὰ θερίσματα, τοῦτ' ἔστι τὸν καρπὸν· ὀξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς τοῦ τρυγᾶν. ἄμαθος καὶ ψάμαθος διαφέρει.
- 39 ἄμαθος μὲν γὰρ ἢ ἐν πεδίῳ κόνις, ψάμαθος δὲ ἢ παραθαλασσία ἄμμος. ἀνακεῖσθαι καὶ κατακεῖσθαι διαφέρει.
- 40 ἀνάκειται μὲν γὰρ ὁ ἀνδριάς καὶ ἡ εἰκὼν τῷδε κατὰ τιμὴν, κατάκειται δὲ ὁ εὐωχούμενος. ἀνδραγάθημα καὶ ἀνδρία διαφέρει.
- 41 ἀνδραγάθημα μὲν γὰρ ἐστίν, εἰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν· ἀνδρία δὲ δύναμις ἐπαινουμένη. ἀνοχή καὶ ἐπικηρυκεία διαφέρει.
- 42 ἀνοχή μὲν γὰρ ἐστίν ἢ ἐν πολέμῳ διὰ τινὰ χρεῖαν ἀναβολὴ τῆς μάχης κατὰ συνθήκην κοινὴν τοῦ μὴ ἐπιέναι ἀλλήλοις· ἐπικηρυκεία δέ, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπωσι τοὺς αἰτησομένους ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ εἰρήνην. ἀνάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. ^[5]
- 43 ἀνάμνησις μὲν γὰρ ἐστίν ὅταν τις ἔλθῃ εἰς μνήμην τῶν παρελθόντων, ὑπόμνησις δὲ ὅταν ὑφ' ἐτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ. ἀντίρρησις καὶ ἀνασκευὴ διαφέρει.
- 44 ἀντίρρησις μὲν γὰρ λέγεται ἢ μετὰ προσώπου καὶ εἰς λεπτὰ τομὴ, ἀνασκευὴ δὲ ὡς ἀπροσώπως ἐκφερομένη καὶ ὅλου ἀνατροπῇ. ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι διαφέρει.
- 45 ἀναβάλλεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προΐεσθαι καὶ παριέναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων, ὑπερτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιμένειν τὸν ἴδιον καιρὸν τῶν πράξεων. ἀνακωχὴ καὶ ἀνοκωχὴ διαφέρει.
- 46 ἀνακωχὴ μὲν γὰρ ἐστίν ἢ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναχώρησις, ἢ δὲ διὰ τοῦ ὁ ἀνοκωχὴ ἀνοχὴ μακρὰ πολέμου· διοκωχὴ δὲ καὶ ἀκωχὴ διάλειψις τις καὶ ἄνεσις. ἀνάληγτος καὶ ἀναλγὴς διαφέρει.
- 47 ἀνάληγτος μὲν γὰρ ἐστίν ὁ ἀνεπίστρεπτος τοῦ καθήκοντος, ἀναλγὴς δὲ ὁ μὴ ἀλγῶν. ἀντικρυς καὶ ἀντικρὺ διαφέρει.
- 48 ἀντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐξ ἐναντίας, χωρὶς τοῦ ὅς ὡς τὸ καταντικρὺ· ἀντικρυς δὲ τὸ διαρρήδη καὶ φανερώς, καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τοπικόν. ἀναβάτης καὶ ἐπιβάτης διαφέρει.
- 49 ἀναβάτης μὲν γὰρ ἐπὶ ἵππου, ἐπιβάτης δὲ ἐπὶ νηός. ἀναστῆναι καὶ ἐγερθῆναι διαφέρει.
- 50 ἀναστῆναι μὲν ἐπὶ ἔργον, ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου. ἀναγόμενοι καὶ ἀναχθέντες διαφέρει.
- 51 ἀνήγοντο μὲν γὰρ οἱ πλείοντες, ἀναγόμεναί τε αἱ νῆες, οὐκ ἀναχθεῖσαι· ἀνήχθησαν δὲ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον. ἀνεψιοὶ καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν.
- 52 ἀνεψιοὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες. ἀναγκάζειν καὶ βιάζεσθαι διαφέρει.
- 53 ἀναγκάζειν μὲν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ ἐμψύχου· βιάζεσθαι δὲ <καὶ> ἐπὶ ἀψύχου, οἷον 'βιάζεσθαι τὴν ναῦν'. ἀναρχον καὶ ἀναίτιον διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται, τὸ δ' ἀναρχον πρὸς ἑαυτό.
- 55 ἄντρον μὲν τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα, σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον. ἄνοια καὶ ἀφροσύνη διαφέρει.
- 56 ἀνόητος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ μηδὲν νοῶν· ἄφρων δὲ ὁ νοῶν μὲν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν. ἄξονες καὶ κύρβεις διαφέρουσιν.
- 57 οἱ μὲν γὰρ ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι, οἱ δὲ κύρβεις τρίγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς νόμους ἐγγεγραμμένους, οἱ δὲ κύρβεις τὰς δημοσίας ἱεροποιΐας καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον. ἀξιοχρεὼς μὲν ἐστὶν ὁ ἐπιλυσάτις ἱκανός, ἀξιόπιστος δὲ ὁ πιστεύεσθαι ἄξιος.
- 59 ἀξίωμα μὲν ἐστὶ τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον, ἀξία δὲ ἢ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις. ἀποστάσιος ἀπροστασίος διαφέρει.
- 60

ἀποστασίῳ μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου· ἀπροστασίῳ δέ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο ὡς μὴ ἔχων προστατήν. ἀποκήρυκτος καὶ ἐκποίητος διαφέρει.

- 61 ἀποκήρυκτος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας· ἐκποίητος δὲ ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἰοθεσίαν ἄλλω, ὃ λέγουσιν ‘εἰσποιητὸς γέγονεν’. ἀπολογεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι διαφέρει.
- 62 ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν, ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. καὶ γὰρ τὸ ἀπλοῦν λογίζεσθαι· καὶ λογιστὰ οἱ ἀριθμηταί. ἀποδρᾶναι καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. ^[5]
- 63 ἀποδρᾶναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀναχωρήσαντά τινα ἄδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν· ἀποφεύγειν δὲ τὸ δῆλον μὲν εἶναι ὅπου ἐστί, μὴ δύνασθαι δὲ ἐπιληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ Ἀναβάσει (1, 4, 8)· ‘οὔτε ἀποδεδράκασιν—οἶδα γὰρ ὅπου οἴχονται— οὔτε ἀποπεφεύγασιν’. ἀπὸ καὶ παρὰ διαφέρει. ^[5]
- 64 ἢ μὲν γὰρ ἀπὸ τίθεται ἐπὶ τῶν ἀψύχων, οἷον ‘ἀπ’ Ἀθηνῶν’· ἢ δὲ παρὰ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, οἷον ‘παρὰ Σωκράτους’. οἱ δὲ ἐναλλάσσοντες ἀμαρτάνουσιν ἢ ἀλλαγῇ προθέσεως χρῶνται, ὡς καὶ Ὅμηρος (Ξ 28)· ‘παρὰ νηῶν ἀνιόντε’ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (sc. E 700) φησι κυρίως· ‘οὔτε ποτε προτρέποντο μελενάων ἀπὸ νηῶν’. ἀπελεύθερος καὶ ἐξελεύθερος διαφέρει. ^[5]
- 65 ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐκ δούλου ἡλευθερωμένος· ἐξελεύθερος δὲ ὁ γενόμενος διὰ χρέα προσήλυτος ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἴτα ἐλευθερωθεὶς. ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. ἀποφορὰ καὶ εἰσφορὰ διαφέρει. ^[5]
- 66 ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστι τὰ ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἦν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν· εἰσφορὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν. ἀποκριθῆναι καὶ ἀποκρίνασθαι διαφέρει.
- 67 ἀποκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι, ἀποκρίνασθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι. ἀπονίψασθαι καὶ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι διαφέρει.
- 68 ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν, κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι πρὸ τοῦ φαγεῖν καὶ μετὰ τὸ φαγεῖν. ἀποφορὰ καὶ ἀναφορὰ διαφέρει.
- 69 ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος, ἀναφορὰ δὲ ὁ ἀπὸ τῶν εὐωδῶν ἢ δυσωδῶν ἀναφερόμενος ἀτμός. ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει.
- 70 ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς ‘περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα τήμερον, περιπεπάτηκε δὲ πάλαι’. ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται, ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένον.
- 72 ἄρχειν καὶ κρατεῖν διαφέρει. ἄρχειν μὲν γάρ ἐστι τό τινων ἐπ’ ὠφελείᾳ προΐστασθαι, κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακουομένους ἐπὶ δουλείᾳ. καθὸ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ’ οὐκ ἄρχειν λέγεται. ἀρπαγὴ καὶ ἀρπάγη διαφέρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικοῖς, ὡς φησι Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ Περὶ Ἀττικῆς προσωδίας (fr.
- 73 12 Vels.). ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτόνως προενεγκώμεθα καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, τὴν αἰφνίδιον καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλώσει· ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἀρπάγην ὡς Ἀνάφην, ἐν ἣ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσιν. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 657 Koerte 2) ἀναγινώσκομεν· ‘ποτήριον, τράπεζαν, ἀρπάγην, δεύτερον κάδον’. καὶ ἐν Ἡνιόχῳ (fr. 180 Koerte 2)· ‘τὸν παῖδα δ’ οὐ δίδομεν, ἀλλ’ ἀρπάγην αὐτῷ κατασκευάζομεν’. ἄρα καὶ ἄρα διαφέρει. ^[10]
- 74 ὁ μὲν γὰρ κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος ἀπορηματικός ἐστιν, ὅτε ἀποροῦντες λέγομεν· ‘ἄρα τέλος ἔξει τὸ πρᾶγμα’· ὁ δὲ κατὰ συστολὴν συλλογιστικός· ‘εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς

ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστίν. φῶς ἄρα ἐστίν· ‘εἰ τοῦτο συμφέρει ποιεῖν, ποιητέον ἡμῖν ἄρα ἐστίν’. ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ^[5]

- 75 ἄρτι μὲν γὰρ ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, τὸ δ’ ἀρτίως ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένου ἔργου τελείως. ὥστε ἀμαρτάνει Σαπφῶ λέγουσα (fr. 123 L.—P. cf. fr. 103, 13) ‘ἀρτίως μὲν ἄ χρυσοπέδιλος αὖ· ὡς’ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπίρρηματος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τὸ δ’ ἄρτι παρατατικῶς καὶ ἐπὶ τοῦ παρωχηκότος. ἀράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει. ^[5]
- 76 ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα—καὶ οὐδετέρως, τὸ ἀράχνιον—, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ζῶον. ἄρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν.
- 77 ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί· ‘ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον’ (Π 352), ἀρνειοὶ δὲ οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ· ‘ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἔϊσκω πηγεσιμάλλῳ ὅς τ’ οἴων μέγα πῶϋ ...’ (Γ 197 sq.). ἄρρωστος καὶ ἀρρωστῶν διαφέρει. ^[5]
- 78 ἄρρωστος μὲν γὰρ ὁ νοσῶν· ἀρρωστῶν δὲ ἐστὶν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὁρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν (p. 232sq. Nauck). ἀρρωστεῖν τοῦ νοσεῖν διαφέρει.
- 79 ἀρρωστεῖ μὲν γὰρ ὁ καχεκτῶν τῷ σώματι, νοσεῖ δὲ ὁ κλινήρης. ἀρρωδεῖν καὶ ὀρρωδ εἶν διαφέρει.
- 80 τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι· οὕτως γὰρ ἐξηγοῦνται τὴν λέξιν· ὄρρος δὲ λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος ὃν τινες ταῦρον λέγουσιν· ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος οὗτος ὀρροπύγιον καλεῖται, οὐχ, ὡς τινες ἀγνοοῦντες, ὀρθοπύγιον. ἐτύμως δ’ εἴρηται, ὄρος ὢν τῆς πυγῆς καὶ οἶονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ’ εὐλαβούμενοι περὶ τινος ἀνασπᾶν εἰώθασιν τὸ αἰδοῖον, πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασιν τὴν οὐρὰν ὅταν εὐλαβῇται. εὐλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι. καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει (Andromed. fr. 130 Nauck 2)· ‘τὰς γὰρ συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραχότων οὐπώποθ’ ὕβρις’, αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν’. καὶ τὸ μὲν ὀρρωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ’ ἀρρωδεῖν οἶον κατὰ στέρησιν, τοῦτ’ ἔστι μὴ εὐλαβεῖσθαι ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τεθαρρηκέναι. ἀσφόδελος καὶ ἀσφοδελὸς διαφέρει. ^[15]
- 81 προπαροξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτόν· ὀξυτόνως δ’ ὁ τόπος ‘κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα’ (λ 539. 573 ω 13). ἀστεῖος καὶ ἀστικὸς διαφέρει.
- 82 ἀστεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις ἢ καθόλου ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ· ἀστικὸς δὲ ὁ ἐν ἄστει διατρίβων. ἄστρον καὶ ἀστήρ διαφέρει.
- 83 ἄστρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζῳῆδιον, οἷον ὁ Ὡρίων, ἢ Ἄρκτος. ἀστήρ δὲ ὁ εἷς. ἀτέχνως καὶ ἀτεχνῶς διαφέρει.
- 84 τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης καὶ ἀμαθῶς· τὸ δὲ περισπώμενον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἀδόλως καὶ καθάπαξ καὶ καθόλου, ἄντικρυς. ἀτιμοῦται καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει.
- 85 ἀτιμοῦται μὲν γὰρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὀλοσχερεῖ ἀτιμία, ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὕβριζόμενος ἐν τινὶ πράγματι. ἄττα ψιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει.
- 86 ψιλούμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ ‘τινά’, δασυνόμενον δὲ τὸ ‘ἄτινα’. ἀτελές καὶ ἀτέλεστον διαφέρει.
- 87 ἀτελές μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μήπω τετελεσμένον, ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα ἀκυρολογοῦσιν. αὐχὴν καὶ δέρη διαφέρει.
- 88 αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου, δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν καθ’ ὃ ἐστὶν ἡ φάρυγξ. αὐθὶς καὶ αὐθι χωρὶς τοῦ ς διαφέρει.
- 89

τὸ μὲν αὖθις ἐστὶ τὸ πάλιν ἢ μετὰ ταῦτα, τὸ δ' αὖθις <τὸ> αὐτόθι. κακῶς οὖν Καλλιμάχος φησι (fr. 1, 35 Pf.) 'αὖθις τὸ δ' ἐκδύοιμι, τό μοι βάρος' ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. αὖτις διὰ μὲν τοῦ τ σημαίνει τὸ πάλιν, διὰ δὲ τοῦ θ τὸ ὕστερον. ^[5]

91 ἄχρι χωρὶς τοῦ χρονικὸν ἐπίρρημα, ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. Ὅμηρος (Δ 522)· 'ἄχρις ἀπηλόησεν', οἷον 'ἀκριβῶς ἀπέκοψεν'. Β βασιλεύς, κοίρανος καὶ ἡγεμὼν διαφέρει.

92 βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πατρόθεν ἢ ἀπὸ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν, κοίρανος δὲ ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μηνίδος ὁ Ἀχιλλεύς. ὥς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν' (Β 207). ἡγεμὼν δὲ ἐστιν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος, ὡς ὁ ποιητής (Γ 1) φησιν 'αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι'. βάρβαρον καὶ βαρβαρικὸν διαφέρει. ^[5]

93 βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχ Ἑλληνικόν, βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν βαρβάρων. βάραθρος καὶ βάραθρον διαφέρει.

94 βάραθρος μὲν γάρ ὁ βαραθροῦ ἄξιος ἄνθρωπος, βάραθρον δὲ ὄρυγμά τι Ἀθήνησιν εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον, ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν κέατον. βασιλεῖα καὶ βασιλεία διαφέρει.

95 προπερισπωμένως μὲν γάρ ἡ βασιλέως ἀρχή, προπαροξυτόνως δὲ ἡ βασιλέως γυνή. βάρις μὲν ἐστὶν Αἰγύπτιον πλοῖον, λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου.

97 βάσανος ἢ τε δοκιμασία καὶ ἡ διὰ τῶν πληγῶν. βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ συκοφαντεῖν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου (189) 'ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνουσιν'.

99 βεβλήσθαι καὶ οὐτᾶσθαι διαφέρει. βεβλήσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ βολῆς τετρωσθαι καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, οὐτᾶσθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρωσθαι· βεβλωσθαι δὲ τὸ τὴν βοὺν πεπηρῶσθαι καὶ οἷον πεπλήχθαι ὑπὸ δυσθυμίας. βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. ^[5]

100 βιοῦν μὲν γάρ ἐπὶ ἀνθρώπων μόνον λέγεται, ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων, ἤδη δὲ ποτε καὶ ἐπὶ φυτῶν. ζωὴ μὲν γάρ λέγεται εἶναι χρῆσις ψυχῆς, βίος δὲ ὀλίγη ζωή. βίος ζωῆς διαφέρει.

101 βίος μὲν ἐπὶ τῶν λογικῶν τάσσεται ζῶων, τουτέστιν ἀνθρώπων μόνων, ζωὴ δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης (fr. om. Rose) τὸν βίον ὠρίσατο οὕτως· 'βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή'. ὁ οὖν ἐπὶ τῶν θηρίων βίον τάσσει ἀκυρολογεῖ. βιώναι μὲν ἐστὶ τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. ^[5]

102 {βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους, ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῶον} βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρει.

103 βλέπειν μὲν γάρ κυρίως τὸ ὁρᾶν τι ὅπως οὖν, θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων οἷον πάλιν, παγκράτιον, γραφήν. βλέφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρει.

104 βλέφαρα μὲν γάρ ἐστιν αὐτὰ τὰ ἐπικλειόμενα δέρματα, βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες αἱ ἐπὶ τῶν βλεφάρων. βοὸς καὶ βόειος διαφέρει.

105 βοὸς μὲν γάρ πούς ἐστιν ἐπὶ ζῶντος, βόειος δὲ ὁ τοῦ νεκροῦ. βούλει καὶ βούλη διαφέρει.

106 τὸ βούλει μὲν γάρ ὀριστικόν ἐστὶν οἷον 'βούλει σχολάσαι με', τὸ βούλη δὲ διστακτικῶς οἷον 'ἐὰν βούλη, πορευσόμεθα'. βοηθεῖ μὲν ὁ συνών, ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἤκων, συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν, ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων, ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότες.

108 βουκολεῖν καὶ ἐξαπατᾶν διαφέρει. βουκολεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπὶ πλεῖστον καὶ αἰεὶ παραλογίζεσθαι, ἐξαπατᾶν δὲ περὶ ἐνὸς πράγματος συναρπάζειν. βουλευσασθαι καὶ βουλευσαι διαφέρει.

109

βουλεύσασθαι μὲν γάρ ἐστι ταῦτόν τῳ σκέψασθαι, βουλευῶσαι δὲ τὸ ἐνθυμηθῆναί τι καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλευῶσαι φόνον ἢ ἱεροσυλίαν. βούλεσθαι μὲν ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ, τὸ δ' ἐθέλγειν καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζῴου.

- 111 βρύει καὶ βλύει διαφέρει. βρύει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖ, βλύει δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλει. βρύκειν καὶ βρύχειν διαφέρει.
- 112 βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ τὸ πρίειν τοῖς ὁδοῦσι, βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ ἐπὶ τοῦ λέοντος τὸ βρύχεσθαι. βωμός καὶ ἐστία καὶ ἐσχάρα καὶ μέγαρον διαφέρει, καθὰ καὶ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπριεὺς (FGHist.
- 113 361 F 1a) ἐν πρώτῳ Περὶ θυσιῶν· 'βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ τὰς προ <σ> βάσεις ἔχοντες, ἐσχάρα δ' ἡ πρὸς βιωτικὴν γινομένην χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς· τὰ δὲ πολὺ τελεῖ ἐστία· τὸ δὲ μέγαρον περιοικοδομημένη ἐστία, ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος'. παρὰ δ' Ὀμήρῳ ἡ ἐσχάρα ἢ αὐτὴ καὶ ἐστία καλεῖται, ὁ δὲ βωμός καὶ τὴν βάσιν σημαίνει (ἡ 100) 'χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐνδυμένων ἐπὶ βωμῶν', ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βάσεων· καὶ ἡ ἐστία σημαίνει καὶ τὸν οἶκον (ξ 159 ρ 156 τ 304 υ 231) 'ἐστὶ δ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος', καὶ ἀνέστιος ὁ ἄοικος. παρ' Ἡσιόδῳ (theog. 454) καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς Ἑστία ἐστίν, ἣν καὶ 'Δήμητρα' καὶ 'Ἥρην χρυσοπέδιλον'. ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς (FGHist 84 F 7) ἐν τρίτῳ τῶν Κατὰ πόλιν βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων. παρὰ δ' Εὐριπίδῃ (fr. 628 N. 2) ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει· 'μηλοσφάγετον δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις'. καὶ Σοφοκλῆς (fr. 662 N. 2) ἐν Χρύσῃ. Γ γαμήλιος καὶ ἐπιθαλάμιον διαφέρει. ^[20]
- 114 ἐπιθαλάμιον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὴν ποίημα· ὁ δὲ γαμήλιος οὐ περιώριστα χρόνῳ, τάττοιτο δ' ἂν καὶ κατὰ τῆς δωρεᾶς τῆς ἐν γάμῳ διδομένης. γεγενῆσθαι ἐροῦμεν τὸ ὥσανεὶ γεγενημένον, γεγονέναι δὲ τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.
- 116 γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει. ὅτι μὲν γὰρ γενέθλια τάσσεται ἐπὶ τῶν ζώντων· καὶ ἐν ἧ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγεννήθη, αὕτη καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων· ἐν ἧ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκε, ταύτῃ ἐπιτελεῖται αὐτοῦ τὰ γενέσια. ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων γενέσια ἀκυρολογεῖ. γέρων καὶ πρεσβύτης καὶ προβεβηκῶς διαφέρει, Ἀλεξίων (fr. ^[5]
- 117 1 Berndt) δηλοῖ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Διδύμου (p. 378 Schmidt) Συμμίκτων λέγων οὕτως· 'ἐκ τῶν ἀρίστωνος Περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρωσ. βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γεννηθὲν εὐθέως, παιδίον δὲ τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθηνοῦ, παιδάριον δὲ τὸ ἤδη περιπατοῦν καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον, παιδίσκος δὲ ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ, παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἵεναι. τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν οἱ μὲν πάλλ η κα, οἱ δὲ βούπαιδα, οἱ δ' ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλ{ο}έφηρον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηρος ἐν δὲ Κυρήνῃ τοὺς ἐφήβους τριακατ{α}ίους καλοῦσιν, ἐν δὲ Κρήτῃ ἀποδρόμους διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα μειράκιον, εἴτα μεῖραξ, εἴτα νεανίσκος, εἴτα νεανίας, εἴτα ἀνὴρ μέσος, εἴτα προβεβηκῶς—ὄν καὶ ὠμογέροντα καλοῦσιν—, εἴτα γέρων, εἴτα πρεσβύτης, εἴτα ἐσχατό γ ηρωσ.' γελοῖον καὶ εὐτράπελον διαφέρει. ^[15]
- 118 γελοῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χωρὶς τινος ὕβρεως, εὐτράπελον δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. γέλοιος καὶ γελοῖος διαφέρει.
- 119 γέλοιος μὲν ὁ καταγέλαστος, γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός. γῆμαι τοῦ γήμασθαι διαφέρει, ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνὴρ, γαμεῖται δὲ ἡ γυνή.
- 120 καὶ Ὀμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ γήμασθαι εἰπὼν (λ 273 sq.) 'γῆμαμένη ᾧ υἱῷ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίξας γῆμε', καὶ Ἀνακρέων (P.M.G. 424 Page = fr. 87 D. 2) διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτῃ 'καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ κείνος οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήματο', καὶ Αἰσχύλος (fr. 131

Mette = fr. 13 N. 2) ἐν Ἀμυμώνῃ 'σοὶ μὲν {γὰρ} γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή'. γήρας μὲν ἐστὶν ἡ τελευταία ἡλικία, γήρασις δὲ ἡ ἐπ' αὐτὴν πόρευσις. ^[10]

121 μῆποτε οὖν ταύτῃ καὶ γηρᾶν τοῦ γηράσκειν διαφέρει. γράμμα στοιχείου διαφέρει.

122 στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον ἢ τύπος ἢ σχῆμα· ὥς ἐν τῷ 'τρίγωνον μὲν ἐστὶ τὸ Δ, στρογγύλον δὲ τὸ Ο', τύπος <μόνον λέγεται>. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον οἶον α β καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα. λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ τὰ στοιχεῖα γράμματα· ἤδη μέντοι καὶ τὰ συγγράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα· Καλλίμαχος πού (fr. 468 Pf.) φησιν 'γράμματα δ' οὐκ εἴλισσαν ἀπόκρυφα', τουτέστι τὰ συγγράμματα, καὶ πάλιν (ep. 23, 3—4) 'ἀλλὰ Πλάτωνος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμι' ἀναλεξάμενος'. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμεν εἰδέναι γράμματα τόνδε· οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸν πολλῶν ἔμπειρον συγγραμμάτων. γυμνασθῆναι καὶ γυμν <ἀσ> ασθαι διαφέρει. ^[15]

123 γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου, γυμν ἀσ ασθαι δὲ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἀσκήσις, ἀσκήσις δὲ ἡ τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.

125-153n Δ δαμάλης καὶ δάμαλις διαφέρει.

125 δαμάλης μὲν γὰρ ὁ ἄρρην μόσχος, δάμαλις δὲ ἡ θήλεια. μόσχος δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφοτέρω. δαί· σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς ἐκτεταμένος (α 225) 'τίς δαὶ ὄμιλος' καὶ (K 408) 'πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων'.

126 ὁ δὲ συμπλεκτικὸς δὲ συνεσταλμένος. δεσπότης καὶ κύριος διαφέρει. ^[5]

127 δεσπότης μὲν γὰρ ὁ τῶν ἀργυρωνήτων {καὶ} κύριος, κύριος δὲ καὶ πατὴρ υἱοῦ καὶ αὐτός τις ἑαυτοῦ. δέος καὶ φόβος διαφέρει.

128 δέος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια, φόβος δὲ παραυτίκα πτόησις. διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ (4, 115, 2) 'ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος'. δήμιος καὶ δημόκοινος διαφέρει.

129 δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς καταδίκους, δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων. 'Δήμητερ καὶ Δάματερ διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς', φησὶ Τρύφων (fr.

130 107 Vels.). 'Δήμητερ γάρ', φησὶν, 'ἔστιν ἐπὶ τῆς θεοῦ, Δάματερ δὲ ἐπὶ θαυμασμοῦ'. δῆμος καὶ δημὸς διαφέρει.

131 δῆμος μὲν βαρυτόνως τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, δημὸς δὲ ὀξύτόνως τὸ λίπος. δίσκος καὶ σόλος διαφέρει.

132 δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος, ὥς φησι Τρύφων (fr. 105 Vels.) ἐν πέμπτῳ Περὶ Ἑλληνισμοῦ, σόλος δὲ τὸ χαλκοῦν ὀλοσφύριον. Ὅμηρος (Ψ 826) 'σόλον αὐτοχόωνον', καὶ ἐν ἄλλοις (θ 186) 'λάβε δίσκον', εἴτ' ἐπιφέρει (θ 193) 'βόμβησε <ν> δὲ λίθος'. καὶ Πίνδαρος (Isthm. 1, 25) 'λιθίνους ποτ' ἂν δίσκοισι'. δικαστῆς καὶ διαιτητῆς διαφέρει. ^[10]

133 δικαστῆς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἰρεθεὶς κριτής, διαιτητῆς δὲ ὁ κατὰ σύμφωνον αἰρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος (fr. 316 Koerte 2) ἐν Παιδίῳ 'εἴ τις δικαστῆς ἢ διαιτητῆς θεῶν'. διέφθαρται καὶ διέφθορε διαφέρει. ^[5]

134 διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δ' ἕτερον. Ἀριστοφάνης (II p. 1173 M. = fr. 568 K.) Κόραις· 'διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν'. Μένανδρος (fr. 5 Koerte 2) Ἀδελφοῖς· 'εἰ δ' ἔστι ν οὔτος τὴν κόρην διεφθορώς'. Ὅμηρος (Ο 128) 'φρένας, ἤλεέ, διέφθορας', διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας. διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει. ^[5]

135 διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· ἐπιβόητος δὲ ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων (P.M.G. 354 Page = fr. 23 D. 2) ἐν δευτέρῳ 'καὶ μ' ἐπιβόητον κατὰ γείτονας ποιήσεις'. τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσιν. διαβόητος περιβοήτου διαφέρει. ^[5]

136

διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητος, περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ. (FCG IV p. 601 M. = fr. ad. 120 K.) 'καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις <ποιεῖ> αὐτὸν ἀκρατῆς· καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον "ἦττων ἑαυτοῦ"· πορνιδίῳ τρισαθλίῳ ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.' διπλοῦν καὶ διπλάσιον διαφέρει. ^[5]

- 137 διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατὰ μέγεθος, διπλάσιον δὲ κατὰ ἀριθμόν, ὡς τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον· οἷον 'διπλάσια χρήματα ἔχει'. ἐπὶ δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτυσσομένων ἱματίων 'διπλοῦν τὸ ἱμάτιον', οὐκέτι 'διπλάσιον'. διχότομος καὶ διχοτόμος διαφέρει. ^[5]
- 138 προπαροξυτόνως μὲν γάρ ὁ εἰς δύο διηρημένος, παροξυτόνως δὲ ὁ εἰς δύο διαιρῶν. καὶ ἔστι τὸ μὲν παθητικόν, τὸ δὲ ἐνεργητικόν. διήγησις καὶ διήγημα διαφέρει.
- 139 διήγησις μὲν γάρ, καὶ ποιήσις, ἐστὶν ἡ ἐν μήκει τὸ τέλειον ἔχουσα· διήγημα δέ, καὶ ποίημα, τὸ βραχύτερον. διδάξω καὶ διδάξομαι διαφέρει.
- 140 'διδάξω' μὲν γάρ δι' ἑαυτοῦ, 'διδάξομαι' δὲ δι' ἑτέρου· ὡς 'οἰκοδομήσω' μὲν δι' ἑαυτοῦ, οἰκοδομήσασθαι δὲ δι' ἑτέρου. διφθέρα καὶ μηλωτὴ διαφέρει.
- 141 διφθέρα μὲν γάρ αἰγῶν, μηλωτὴ δὲ προβάτων. διορθοῦν καὶ ἐπανορθοῦν διαφέρει.
- 142 διορθοῦν μὲν γάρ καὶ ἐπὶ δοράτων καὶ ἐπὶ ὀβελίσκων καὶ ἐπὶ λόγων, ἐπανορθοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόγων. διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει.
- 143 διαπολιτεύεσθαι μὲν γάρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἐξ ἑτέρας δι' ἑτέρας ἀντιστατοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ (FGHist 115 F 261) καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη. διδάσκαλος καὶ ἐπιστάτης διαφέρει. ^[5]
- 144 διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστι λόγων, ἐπιστάτης δὲ ἔργων. διαλέγεται μὲν ὁ διδούς λόγον καὶ λαμβάνων· λαλεῖ δὲ ὁ μὴ σπουδαιολογούμενος· λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ διέξοδον ἐπεξιῶν πρᾶγμα· φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.
- 146 δίκη· ἢ τε κρίσις καὶ ἡ τιμωρία καὶ τὸ δίκαιον. δοάσσατο τοῦ δοιάσσατο διαφέρει.
- 147 τὸ μὲν γάρ δοάσσατο σημαίνει τὸ ἔδοξεν, τὸ δὲ δοιάσσατο τὸ ἐδίστασε. δοῦλοι καὶ οἰκέται διαφέρουσι.
- 148 δοῦλοι μὲν γάρ εἰσι καὶ οἱ τῶν ἡδονῶν καὶ πάντες οἱ τεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα, οἰκέται δὲ δεσποτῶν. δόξα καὶ κλέος διαφέρει.
- 149 δόξα μὲν ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος, κλέος δὲ ὁ παρὰ τῶν σπουδαίων. δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ (351 a 1).
- 150 οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι δύναμιν τε καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μανίας καὶ θυμοῦ, ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. δυσπειθὴς καὶ ἀπειθὴς διαφέρει.
- 151 δυσπειθὴς μὲν γάρ ἐστιν ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πιστὸν λόγον, ἀπειθὴς δὲ ὃς ἀποκρούεται καὶ οὐχ οἷός τε ἐστὶ πείθεσθαι. δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει.
- 152 δώματα μὲν γάρ κοινῶς φάμεν τὰ οἰκοδομήματα, δωμάτιον δὲ τὸν θάλαμον. δωροδοκία ἢ τε δόσις τῶν δώρων καὶ ἡ λῆψις.
- 154-208n Ε ἔγχρῃσαι καὶ ἐναλεῖψαι διαφέρει.
- 154 ἐγχρῃσαι μὲν γάρ ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν ἢ τινος τοιούτου λέγουσιν, ἐναλεῖψαι δὲ ἐπὶ ὀφθαλμῶν. ἐγγυᾶ καὶ ἐγγυᾶται διαφέρει.
- 155 ἐγγυᾶ μὲν γάρ ὁ διδούς, ἐγγυᾶται δὲ ὁ λαμβάνων. ἐδίδαξε καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει.

- 156 ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής, ἐδιδάξατο δ' ὁ πατήρ συστήσας. Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις (1338) 'ἐδιδαξάμην μέντοι <σε> νῆ Δί', ὧ μέλεε'. εἰκὼν καὶ προτομή διαφέρει.
- 157 εἰκὼν μὲν γὰρ ἐστὶν ἐπ' ἀνθρώπου, προτομή δὲ λέοντος καὶ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων. ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει.
- 158 ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν, κατάκλησιν δὲ ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων. ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει.
- 159 τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ, τὸ δὲ ἐκεῖσε εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν 'ἐκεῖ κατέλαβον αὐτόν' καὶ 'ἐκεῖσε πορεύσομαι'. ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρει.
- 160 ἐκπολεμῶσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν, ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πολέμων ἐξελεῖν. ἔκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει.
- 161 ἔκγονος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ υἱός. φησὶ γὰρ Ὅμηρος (γ 122 sq.) 'εἰ ἐτεόν γε κείνου ἔκγονός ἐστι· θάμβος μ' ἔχει εἰσορόωντα', καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τετήρηκεν. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι υἱωνὸς ἢ ἔτι ἄπωθεν. καταχρῶνται δ' ἔσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ ἀντὶ τοῦ υἱοῦ. ἑκάτερος καὶ ἕκαστος διαφέρει. ^[5]
- 162 ἑκάτερος μὲν γὰρ ἐπὶ δυοῖν τάσσεται, οἷον 'ἀναγκαῖοι δύο ἐγένοντο, ὃ τε Ἀρκὰς καὶ ὁ Σάμιος· τούτων ἑκάτερος ὑπὸ συδὸς ἀνηρέθη'. τὸ δ' ἕκαστος ἐπὶ πολλῶν, οἷον 'ἐπὶ τὰς ἦσαν οἱ ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντες· τούτων ἕκαστος μίαν πύλην κατεῖχεν'. ἐκμαρτυρία μαρτυρίας ἔν τινι διαφέρει, δηλοῖ μέναρχος ἐν τῷ Κατὰ Κλεομέδοντος (Dinarch. ^[5]
- 163 fr. LX 1 B.—S.) λέγων 'ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας, τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας'. ἔλκος ὠτειλῆς διαφέρει.
- 164 ἔλκος μὲν γὰρ ἐστὶ χρόνιον πάθος μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ ταῦτομάτου· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διελκυσθαι τὴν σάρκα. ὠτειλὴ δὲ ἐστὶν ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ σιδήρου πληγῇ. ἐλέατρος καὶ ἐδέατρος διαφέρει.
- 165 ἐλέατρος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ μάγειρος παρὰ τοῖς ἔλεοις· τράπεζαι δ' εἰσὶ μαγειρικάι. Ὅμηρος (I 215) 'καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευαν'. ἐδέατρος δὲ ὁ προγεύστης, παρὰ τὰ ἐδέσματα. ἐμβάδες καὶ ἐμβάται διαφέρει. ^[5]
- 166 ἐμβάδες μὲν γὰρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα, ἐμβάται δὲ τὰ τραγικά. ἐμεῖο καὶ ἐμοῖο διαφέρει.
- 167 ἐμεῖο μὲν γὰρ ἐστὶν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος (ρ 153 τ 268) 'ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον'. τὸ δ' ἐμοῖο σύναρθρον· τοῦ ἐμοῖο παιδός'. καὶ (Ω 486) 'μνήσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ', ἀντὶ τοῦ 'τοῦ σοῦ πατρός'. ἐμπειρία πείρας διαφέρει. ^[5]
- 168 πεῖρα μὲν γὰρ ἐφ' ἐνὸς ἢ δευτέρου γνῶσός ἐστι δοκιμαζομένη, ἐμπειρία δὲ ἢ ἐπὶ πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν δὲ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει· ὅτι ἢ μὲν ἐμπειρία ἐν τοῖς κανόσιν, ἢ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπτωτος ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη. ἔνδον καὶ ἔσω διαφέρει. ^[5]
- 169 ἔνδον μὲν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει, ἔσω δὲ τὸ εἰς τόπον. ἔνδον μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ παῖς, ἔσω δὲ εἰσέρχομαι. ἀμαρτάνει οὖν ὁ λέγων 'ἔνδον εἰσέρχομαι' ἢ 'ἔσω ἐστὶν ὁ παῖς'. Σοφοκλῆς τὴν διαφορὰν συγχεῖ· φησὶ γὰρ ἐν Τραχινίαις (202 sq.) 'γυναῖκες αἶ τ' ἔσω στέγης αἶ τ' ἐκτός', δέον εἰπεῖν 'γυναῖκες αἶ τ' ἔνδον'. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδῃ (Heraclidae 584) 'καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων' ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὐβουλος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφόροις (III p. 224 M. = fr. 40 K.) 'ὅπως σπεύσεσθ' ὅτι τις γέρων ἔσω', δέον εἰπεῖν ἔνδον. ἐνταυθοῖ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ^[10]
- 170 ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον· καὶ ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. ἢ ὡς τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐνθάδε καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον· καὶ

ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐνταυθοῖ (ς 105) ‘ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο κύνας ἀπερύκων’, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνταῦθα Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ (380 sq.) ‘ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ’ ἡλίου φέγγος καὶ τόψει· ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν καὶ τὴν ἐν τόπῳ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνθάδε φησὶν ἡ Καλυψώ (ε 208) ‘ἐνθάδε κ’ αὐθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις’. Ἐκτωρ φησὶ (Π 836) ‘σὲ δέ τ’ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται’. ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δ’ εἰς τόπον οὕτως {τοῦ δ’ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· (Φ 114)} ‘τοῦ δ’ αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ’ Ὀδυσσεύς’ (ξ 161). ἀπὸ δὲ τοῦ ἔνθα ἐν τόπῳ (γ 109) ‘ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ’ Ἀχιλλεύς’, εἰς τόπον (ι 142) ‘ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν’, ἀντὶ χρονικοῦ δ’ ἐπιρρήματος τοῦ τότε (Ε 1) ‘ἔνθ’ αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη’. ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. ^[25]

171 ἐνθύμημα μὲν γὰρ ἐστὶ ποιοῦ λόγου σχῆμα, τὸ δ’ ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ’ Ἀττικοῖς· ὁ γοῦν Ἀντιφῶν (cf. 2 γ 10 Bl.) ἐν τοῖς Φοῖβικοῖς φησὶ ‘τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται’. ἔνδοξος καὶ ἐπίδοξος διαφέρει. ^[5]

172 ἔνδοξος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπίσημος, ἐπίδοξος δὲ ὁ προσδοκώμενος καὶ ἐλπιζόμενος. ἔνεκα καὶ χάριν διαφέρει.

173 ὁ μὲν γὰρ ἔνεκα ψιλὴν τὴν αἰτίαν δηλοῖ, οἷον ἔνεκα Ἀλεξάνδρου καὶ ἔνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος· ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χάριν, οἷον ‘χάριν Μενελάου Ἀχιλλεὺς ἐστράτευσε’, τουτέστι Μενελάῳ χαριζόμενος, ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. ^[5]

174 ἐννοεῖ μὲν γὰρ ἄφνω, μὴ ἐπιστῆς· ἐννοεῖται δὲ ὁ ἀπὸ μακρὰν διαλογιζόμενος. ἐξόσου καὶ ἐξ οὔτινος διαφέρει.

175 ἐξόσου μὲν γὰρ χρόνου, ἐξότου δὲ τοῦ ἐξ οὔτινος. ἐξανέψιοι καὶ {ἐξ} ἀνεψιοὶ διαφέρει.

176 καὶ ὅτι βαρυτόνως Ἀττικοὶ προφέρονται τοῦνομα φησὶ {γὰρ} Τρύφων (fr. 8 Vels.) ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀττικῆς προσωδίας· ‘ἐξανέψιοι ὡς ἀμέριμνοι, ἀναστελλομένης τῆς ὀξείας ἐκ τοῦ ἀνεψιοῖ ὀνόματος ὀξυνομένου. ‘εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ἀνεψιοὶ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα· ἐξανέψιοι δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες. εἰκότα εἰκότων διαφέρει. ^[5]

177 τὰ μὲν γὰρ πίστεως ἐχόμενα εἰκότα, τὰ δ’ ἐμπερῆ εἰκότα. ἐπικήδιον καὶ θρήνος διαφέρουσιν.

178 ἐπικήδιον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ κήδει, θρήνος δὲ τὸ ἐν οἱ ῥῳδή ποτε χρόνῳ· οὕτω φησὶ Τρύφων (fr. 114 Vels.). Ἀριστοκλῆς δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς τοῦμπαλιν· φησὶ γὰρ ‘θρήνος δ’ ἐστὶν ῥῳδὴ τῆς συμφορᾶς οἰκεῖον ὄνομα ἔχουσα· ὀδυρμὸν γὰρ ἔχει σὺν ἐγκωμίῳ τοῦ τελευτήσαντος. τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα εἶπον θρήνους, οἱ δὲ διαφέρειν θρήνόν τε καὶ ἐπικήδιον τὸ τὸν θρήνον ἄδεσθαι παρ’ αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸ τῆς ταφῆς καὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ κατὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον τῆς κηδείας, ἄδόμενος ὑπὸ τῶν θεραπεινίδων καὶ τῶν σὺν αὐταῖς, τὸ δ’ ἐπικήδιον ἔπαινον τινα τοῦ τελευτήσαντος μετὰ τινος μετρίου σχετλιασμοῦ’. ἐπιστραφῆς καὶ εὐστραφῆς διαφέρει. ^[10]

179 ἐπιστραφῆς ὁ προστακτικὸς καὶ ἐπιμελής, εὐστραφῆς δὲ ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς. ἐπίκουροι καὶ σύμμαχοι διαφέρουσιν.

180 ἐπίκουροι μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι, σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. Ὅμηρος δι’ ὅλης ἐφύλαξε τῆς ποιήσεως τὴν διαφορὰν· οὐκ ἔστιν οὖν παρ’ αὐτῷ ἐπικούρους Ἑλλήνων λεγομένους εὐρεῖν, ἀλλὰ Τρώων. ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπισκῆψαι διαφέρει. ^[5]

181 ἐπιστεῖλαι μὲν διὰ γραμμάτων, ἐπισκῆψαι δὲ διὰ λόγων. ἐπαγγέλλει καὶ ἐπαγγέλλεται διαφέρει.

182

ἐπαγγέλλει μὲν τὸ προστάσσει, ἐπαγγέλλεται δὲ τὸ ὑπισχνεῖται. ὑπισχνεῖται δὲ ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας, ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἄφ' ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογήσας. ἐπιτίμιον καὶ ἐπίτιμον διαφέρει.

183 ἐπιτίμιον μὲν γὰρ ἡ ζημία, ἐπίτιμον δὲ τὸ τῆς τιμῆς μετέχον. ὥστε οὐ δεῖ λέγειν 'ἐξέτισε τὸ ἐπίτιμον', ἀλλ' 'ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον'. ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει.

184 ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι καὶ ἐν <αγ> ἀγοντι ἢ καὶ ἀποκτείναντί τινα τῶν καταδικασθέντων· οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν, εἰ μὲν τις ζῶντα ἀνάγοιτο Διαγόραν τὸ <ν> Μήλιον, δώσειν τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοι, τὸ ἥμισυ. ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον τὸ περὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμπεσθαι. ἐπίτιμος καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. ^[5]

185 ἐπίτιμος μὲν γὰρ ὁ ἔντιμος, ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπιζήμιος καὶ ἐπίπληκτος· ἄφ' οὗ τὴν ἐπίπληξιν ἐπιτίμησιν φάμεν καὶ 'ἐπιτίμησον αὐτῷ' ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον. ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφέρει.

186 ἐπιχαίρειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς, συγχαίρειν δὲ τὸ συνήδεσθαι τινος ἀγαθοῖς. ἐπιδοτικὸς μὲν ἐστὶν ὁ δεομένοις ἐπιδιδούς, μεταδοτικὸς δὲ ὁ φίλοις.

188 ἐρωτᾶν τοῦ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυνθάνεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατ' ἀκοήν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπὸ τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδ' ἐρωτῶντα· ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν Τηλέμαχος φησὶ πρὸς τὸν Νέστορα (γ 80) 'εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω', καὶ Ἀχιλλεύς φησιν (Λ 611 sq.) 'ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο, ὄντινα τοῦτον ἄγεις'. ὅτι δὲ τὸ πυνθάνεσθαι ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἀκούειν τάσσεται, φανερόν ἐκ τοῦ λέγειν Τηλέμαχον (β 314 sq.) 'νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός· καὶ Ὀδυσσεύς φησι (ν 256) 'πυνθανόμην Ἰθάκης δὲ καὶ ἐν Τροίῃ εὐρείῃ'. κατὰ δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴν ἀπόκρισιν ζητοῦσα οἷον νέον ἀμφίβολον, σαφές, ἄδηλον· αὐταὶ γὰρ αἱ πέντε ἀποφάσεις συμβολικαὶ καλοῦνται. ἐστὶ μέντοι γε ὅτε οὐχ οὕτως ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις, οἷον· 'ἡμέρα ἐστίν·' <—'ἔστιν'>, καὶ οὕτως· 'ἡμέρα ἐστίν·'—'ἡμέρα', καὶ οὕτως· 'ἡμέρα ἐστίν'. πεῦσις δὲ ἐστὶ λέξις πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνασθαι, οἷον· 'ποῦ οἰκεῖ Ἀρίστων;', φησὶ γὰρ 'ἐν τῷδε τῷ τόπῳ·' καὶ (Ζ 377) 'πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη;', ἢ δ' ἀποκρίνεται ὅτι (Ζ 386 sq.) 'ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουε τεῖρεσθαι Τρῳάσ'. οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν 'ναὶ ἢ οὐ'. κατὰ τι οὖν περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης φέρονται καὶ οἱ φιλόσοφοι συμφώνως τοῖς προειρημένοις. Ποτάμων περὶ τῆς διαφορᾶς φησιν οὕτως· 'ἐρώτησις πεύσεως καὶ ἀνακρίσεως διαφέρει. ἐρώτησις μὲν γὰρ ἐστὶ σύντομος ἀπόκρισις, πεῦσις δὲ μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία, ἀνάκρισις δ' ὑποδεεστέρων ἐξήγησις'. ἔρως καὶ πόθος διαφέρει. ^[35]

189 ἔρως μὲν γὰρ τῶν παρόντων, πόθος δὲ τῶν ἀπόντων. ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει.

190 ἐρᾶν μὲν γὰρ ἐστὶ τῶν ἐν ὄψει, ποθεῖν δὲ τοὺς ἀπόντας. διαστέλλει δὲ καὶ Ὅμηρος (Ξ 328)· 'ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ', πρὸς τὴν Ἥραν φησὶν ὁ Ζεὺς παροῦσαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπόντος (λ 202 sq.) 'ἀλλὰ με σοῦ πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα'. φυλάσσει γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰς τοιαύτας διαφοράς. ἐρωτᾶν μὲν ἐστὶ τὸ θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὐ, πυνθάνεσθαι δὲ τὸ κατὰ διεξοδὸν ἀξιοῦν πρᾶγμα, οἷον 'πῶς ἐπολεμήσατε;'. ^[5]

192 ἔρως μὲν ἐστὶν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, πόθος δ' ἀπόντος, ἵμερος δ' ἔρως σπανίζων τῆς πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας, ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει.

193

- ἔσται μὲν γὰρ τὰ καὶ νῦν ὄντα, γενήσεται δὲ τὰ γενέσεως τευξόμενα, οἷον ἄνεος πρεσβύτης ἔσται, τῷ δ' ἄτεκνῳ παῖδες γενήσονται. ἄλλως ἔσται μὲν γὰρ τὸ ὑποκείμενον, οἷον ὁ παῖς ἔσται ἀνὴρ, γενήσεται δὲ τὸ ἀόριστον. ἐστιάτωρ καὶ δαιτυμῶν διαφέρει. ^[5]
- 194 ἐστιάτωρ μὲν γὰρ ὁ ὑποδοχεύς, δαιτυμόνες δὲ οἱ ἐστιώμενοι. ἐσπέρα καὶ ὀψὲ διαφέρει.
- 195 ἐσπέρα μὲν γὰρ ἐστι δυομένου τοῦ ἡλίου, ὀψὲ δὲ βραδέως καὶ μεθ' ὄντιν οὖν χρόνον. διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν ὀψὲ τῆς ἡμέρας. ἐταῖρος καὶ φίλος διαφέρει.
- 196 ὁ μὲν γὰρ φίλος καὶ ἐταῖρος, ὁ δ' ἐταῖρος οὐ πάντως φίλος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶν Ὅμηρος (λ 7 μ 149) ἰπλησίστιον ἐσθλὸν ἐταῖρον. καὶ ἄλλως φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες, ἐταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες καὶ ἐν συνηθείᾳ καὶ ἐν συνεργίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες. ἐτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρει. ^[5]
- 197 ἐτερόφθαλμος μὲν γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν, μονόφθαλμος δὲ ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων ὡς ὁ Κύκλωψ. ἕτερος καὶ ἄλλος διαφέρει.
- 198 ἕτερος μὲν ἐπὶ δυεῖν τάσσεται, ὡς Ὅμηρος (Β 217) ἰφολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὸ δὲ ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος (Γ 104) ἰΔιὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον. εὐφυῆς καὶ εὐμαθὴς διαφέρει. ^[5]
- 199 εὐφυῆς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός, εὐμαθὴς δὲ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. εὐρεῖν καὶ εὐρέσθαι διαφέρει.
- 200 εὐρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, εὐρέσθαι δὲ οἶονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μένανδρος Δυσκόλῳ (489) ἰεῦρηκα ἀγῶν τούτου τέχνην. Δίφυλος (IV p. 408 M. = fr. 68 K.) ἐν Πύρρᾳ ἰδῶρον δ' ἑμαυτῇ παρὰ θεῶν εὐρημένον. εὐμορφος καὶ εὐειδὴς διαφέρει. ^[5]
- 201 εὐμορφος μὲν γὰρ ὁ τὴν μορφήν εὖ ἔχων οἷον εὐπρόσωπος καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πως σχηματίζειν μορφάζειν λέγομεν. εὐειδὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα. εὐθὺς καὶ εὐθὺ καὶ εὐθέως διαφέρουσιν.
- 202 εὐθὺς μὲν γὰρ ὁ κανὼν. εὐθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείαν τοῦ γυμνασίου, ἢ εὐθὺ τὸ κανόνιον. τὸ δ' εὐθέως ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἀμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ (50. 52) ἰτί φής. ἰδὼν ἐνθένδε πᾶς δ' ἐλευθερῶν ἀπῆλθες εὐθὺς ὡς ταχύ. τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασὶ καὶ τὸ εὐθὺς ἀντὶ χρονικοῦ κεῖσθαι. φασὶ γοῦν κατὰ λέξιν. ἰτινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λέγειν ἐπὶ τινος εὐθέως οἷον, ἐὰν μὲν ἦ θηλυκὸν τοῦνομα, ἢ εὐθεῖα ὁδός, ἢ εὐθεῖα βακτηρία, ἐὰν δὲ ἄρρεν, ἰεὐθὺς ὁ κανὼν, ἐὰν δ' οὐδέτερον, ἰεὐθὺ τὸ ξύλον. οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐνίστε τὸ εὐθὺ ἐτίθεσαν τὸ ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπὶ τινος τόπου (vide FCG IV p. 601 M.) ἰεὐθὺ τῆς στοᾶς, (Eurpolis com. II p. 550 M. = fr. 304, 2 K.) ἰεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς, οἷον (IV p. 601 M. = com. fr. ad. 582 K.) ἰγῆμαντος δ' αὐτοῦ εὐθύς ἔσομ' ἐλεύθερος καὶ (ibid. M. = com. fr. ad. 583 K.) ἰὼς τοῦτ' εἶδεν, εὐθύς ἦν ἄνω κάτω. εὐφραίνεσθαι καὶ ἰῆδεσθαι διαφέρει. ^[20]
- 203 Πλάτων Πρωταγόρᾳ (337 c 2—4) ἰεὐφραίνεσθαι μὲν γὰρ ἐστι μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ, ἰῆδεσθαι δὲ ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο τι ἠδὺν πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι. εὐθύς καὶ εὐθὺ διαφέρει.
- 204 τὸ μὲν γὰρ εὐθύς χρονικόν ἐστιν ἐπιρρήμα, τὸ δ' εὐθὺ τὸ ἐξ ἐναντίας δηλοῖ. εὐεργεσία καὶ χάρις διαφέρει.
- 205 εὐεργεσία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μεγάλη χάρις, χάρις δὲ ἡ ἐλάττων, οἷον χιτῶνα ἢ κύνα χαρίζεται, εὐεργετεῖ δὲ οὐ. εὐθὺ καὶ ὀρθὸν διαφέρει.
- 206 τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ ἀντίκειται τῷ στρεβλῷ, τὸ δὲ ὀρθὸν τῷ πλαγίῳ. εὖ τοῦ καλῶς διαφέρει.

- 207 εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνει, καλῶς δὲ τὸ χρήσιμον. συνηρημένον οὖν τὸ εὖ καὶ καλῶς ἐμφαίνει ὀρθῶς καὶ χρησίμως. ἐχθρὸς πολεμίου καὶ δυσμενοῦς διαφέρει.
- 208 ἐχθρὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ πρότερον φίλος, πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πέλας, δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτε φίλον τὴν ἔχθραν διατηρῶν καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων. Ζ ζήλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει.
- 209 ζηλοτυπία μὲν γὰρ ἐστὶν αὐτὸ τὸ πάθος ἡγουν τὸ ἐν μίσει ὑπάρχειν· ζήλος δὲ μίμησις καλοῦ, οἷον ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς. 'ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων', Ἡσίοδος (opp. 23) ἐπὶ καλοῦ. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δεῖνα τόνδε. ζηλῶσαι τοῦ ἐρίσαι διαφέρει. ^[5]
- 210 ζηλοῦν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι, ἐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μάχης φιλονεικεῖν. ζήλος φθόνου διαφέρει.
- 211 ζήλος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ δι' ἐπιθυμίαν γινομένη μίμησις δοκοῦντός τινος καλοῦ, φθόνος δὲ βασκανία τις τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὐ. ζήλος μὲν ἐστὶ λύπη ἐπ' ἄλλοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ τις ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.
- 213 ζήλου τρία εἶδη. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ μακαρισμός, καθ' ὃν φησὶ τις ζηλωτὸν τὸν δεῖνα ἐπὶ τῷδε· δεύτερος, καθ' ὃν ζηλωτὴς τινος εἶναι λέγεται ὥσπερ Θησεὺς Ἡρακλέους· τρίτος δὲ ὁ φθόνου ὅμοιος. ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν ἐπὶ τῶν βοῶν, οὐδετέρως δὲ ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ.
- 215 ζώνη καὶ ζώνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρός, ζώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικός. ἡ γέρθη καὶ ἀνέστη διαφέρει.
- 216 ἡ γέρθη μὲν, λεκτέον, ἀπὸ ὕπνου, ἀνέστη δὲ ἀπὸ κλίνης. ἦθος μὲν ἐστὶν ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος, τρόπος δ' ἐπίστασις πράξεων κατὰ κρίσιν καὶ ἀναστροφὴν.
- 218 ἥλπισαν καὶ ἐπήλπισαν διαφέρει. ἥλπισαν μὲν γὰρ αὐτοὶ τινες, ἐλπίδας ἔχοντες περὶ τινος· ἐπήλπισαν δέ, ἕτεροι ἐτέρους εἰς ἐλπίδα ἤγαγον. ἡμέρα ἡοῦς διαφέρει.
- 219 ἡμέρα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατάστημα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος (theog. 124) Νυκτὸς γενεαλογεῖ 'Νυκτὸς δ' αὕτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο'. ἡὼς δὲ τὸ συναμφοτέρων, ἣν πάλιν Ἡσίοδος (theog. 371sq. 374) Θείας ὑποτίθεται 'Θεία δ' {αὕθ'} Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην Ἡῶ θ', ἡ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνειν γείνατο', ἐπὶ δὲ τῆς σωματοειδοῦς (ο 250) 'ἀλλ' ἦτοι κα[.....] χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡῶς'. ἦς καὶ ἦσθα καὶ ἦ διαφέρει. ^[10]
- 220 τὸ μὲν γὰρ ἦσθα παρωχημένον δηλοῖ χρόνον, τὸ δὲ ἦς τὸ μέλλοντα. Ὀμηρος (X 233) 'Δηΐφοβ' ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἦς Μένανδρος (fr. 454 Koerte 2) ἐν Ψευδηρακλεῖ 'ὕπερ μὲν οἴνου μηδὲ γρύ, τιτθί, λέγε, ἂν τᾶλλα δ' ἦς ἄμεμπτος {εἰς τὴν} ἔκτην ἐπὶ δέκα Βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἔξεις αἰέ'. καὶ καθόλου πάντοτε οὕτω λέγεται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν, οἷον 'ἐὰν νοῆς· ἐὰν λαλῆς ὅπως λαλῆς· ἐὰν ἦς ἀγαθός'. ὁ γοῦν λέγων πρὸς τινά 'ἦς ποτε πλούσιος' ἀγνοήσῃ τὴν διαφορὰν δέον φάναι 'ἦσθα'. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη τάσσει Ὀμηρος (A 528 P 209) 'ἦ καὶ κυανέησιν'. διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα τῇδε, ὅτι τὸ μὲν ἐπὶ τρίτου προσώπου μόνον τάσσεται, τὸ δὲ ἔφη ἐπὶ τῶν τριῶν, ὡς ἔφη ν μὲν ἐγώ, ἔφησ <θα> δὲ σύ, ἔφη <δ> ἐκεῖνος. ἡσυχία ὅτε μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὅτε δὲ τὴν ἐπιείκειαν, ὅποτε φαμὲν 'ἐν πολλῇ διήγομεν ἡσυχία'. ^[15]
- 222-238n Θ θαλαμὰς ὡς ἀγαθὰς καὶ θαλάμας ὡς μεγάλας διαφέρει, φησὶ Τρύφων (fr. 9 Vels.), παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀττικῆς προσωδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, δηλώσει τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν· ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσεις μηνύει. θαυμάζω γενικῇ μὲν συνταττόμενον σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ κατηγορῶ, οἷον 'θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν γνώμην'. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον 'θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας'.

[5]

- 224 θαυμάζειν ἐστὶ τὸ ἀπορεῖν τι ὃν αἰτία παραλόγου τινός, τερατοῦσθαι δὲ τὸ θαυμάζειν τι τέρας· ἔστι γὰρ τέρας τὸ παρὰ φύσιν σημαῖνόν τι. θεημαχία καὶ θεομαχία διαφέρει.
- 225 θεημαχία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς θεὸν μάχη, θεομαχία δὲ αὐτῶν τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη. θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει.
- 226 θεωρὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι (301) ‘πότερον θεατὴς ἢ χάριν μαντευμάτων’, τουτέστι θεωρὸς καὶ Αἰσχύλος (fr. 598 Mette = fr. 289 N. 2) ‘βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν’. ἀμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες ‘θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα’, δέον εἰπεῖν ‘θεάσασθαι’. διαστέλλει δὲ τοῦτο ἐπιμελῶς Λυσιμαχίδης (FGHist. 366 F 9) ἐν τῷ πρὸς Κεκίλιον (cf. fr. 155 p. 168 Ofenloch) Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥητόρων, καὶ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται. καὶ ἔστι τὸ θεάσασθαι, ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν· τὸ δὲ θεωρεῖν, φησὶν, οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τῶν θεῶν ὠρεῖν, τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμάτων ἔνεκεν πεμπομένους, σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβείᾳ, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς· καὶ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικὸν οὐχὶ διὰ τὰς θέας, ὥς Κεκίλιος ὑπέλαβεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι. θεράποντες καὶ οἰκέται διαφέρουσιν. ^[15]
- 227 θεράποντες μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ὑφ’ ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες· οἰκέται δὲ δεσποτῶν. θέσθαι καὶ ὑποθέσθαι διαφέρει.
- 228 θέσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ λαβεῖν ὑποθήκην, ὑποθέσθαι δὲ τὸ δοῦναι ὑποθήκην. θέλιν καὶ βούλεσθαι ἕαν λέγη τις, δηλώσει ὅτι ἐκούσιώς τε καὶ εὐλόγως ὀρέγεται τις.
- 230 θερίζειν τό τε διατρίψειν τὴν τοῦ θέρους ὥραν, ὥς τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς συλλέξαι. Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος (p.
- 231 238 Schmidt) ἐν Ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν παιάνων Πινδάρου (fr. 66 Snell) φησὶν· ‘καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσειον εἰς Ἰσμήν 1 ον πρῶτον’. τίς δ’ ἐστὶ διαφορὰ Θηβαγενῶν πρὸς Θηβαίους, Ἐφορος (FGHist 70 F 21) ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν· ‘οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν. τοὺς δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίᾳ Θηβαῖοι προσηγάγοντο πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον {δὲ}, οἱ σύμμικτοι μὲν ἦσαν πολλαχόθεν, ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τῶν Κιθαιρῶν χώραν καὶ τὴν ἀπομάντιον τῆς Εὐβοίας· ἐκαλοῦντο δὲ Θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις Βοιωτοῖς διὰ Θηβαίων.’ θῆς, λάτρης, ἀμφίπολος καὶ ἄτμενος διαφέρουσιν. ^[10]
- 232 θῆς μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων· ‘θῆτές τε δμῶές τε’ (δ 644). λάτρης δὲ ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἀλούς καὶ ἐπὶ δουλείᾳ προσαχθεῖς. ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ἄρρενος καὶ θηλείας ὄνομα δούλου. ἄτμενος δὲ οὐ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος. θράσος καὶ θάρσος διαφέρει. ^[5]
- 233 θράσος μὲν γὰρ ἐστὶν ἄλογος ὁρμή, θάρσος δὲ ἔλλογος ὁρμή. θύρα καὶ θυραία διαφέρει.
- 234 θύρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη· Μένανδρος (fr. 331 Koerte 2) ἐν Παρακαταθήκῃ ‘θύραν ἔξελε’. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος. θύεσθαι καὶ σφάττεσθαι διαφέρει. ^[5]
- 235 θύεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τιμῇ θεοῦ· καὶ τὸ μαντεύεσθαι {ἐπὶ τιμῇ} διὰ σπλάγχνων θύεσθαί φαμεν. σφάττεσθαι δὲ τὸ δι’ ἥντινα οὖν αἰτίαν φονεύεσθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ’ ἀλόγου, τὸ δὲ <καὶ> ἐπ’ ἀνθρώπου τάσσεται. θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. ^[5]
- 236 θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα, θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. θύρα καὶ θύραι διαφέρουσιν.
- 237

θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων, θύραι δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτὸ καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας. θυμὸς μὲν ἐστὶ πρόσκαιρος ὀργή, ὀργή δὲ ἡ πολυχρόνιος μνησικακία.

239–252 I ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων, ἱερῶσαι δὲ καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων.

240 ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν, χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύωσιν ἐν τῷ ἱερῷ. ἱερὰ τοὺς τε περιβόλους τῶν ναῶν καὶ τὰ σφάγια καὶ τὰ ὅστα τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ὑπερίδης (fr.

241 49 Bl.) ἐν τῷ Κατὰ Ἀρχιστρατίδου, καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος (FGHist 115 F 159) ἐν εἰκοστῇ ἔκτῃ. ἰκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει, ὡς φησιν Ἡρακλείδης (fr.

242 5 Cohn). ἰκέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν, ἀφικέσθαι δὲ τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος τὴν διαφορὰν φησιν (N 645) ‘οὐδ’ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν’ καὶ (η 80) ‘ἵκετο δ’ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην’. Ἰουδαῖοι καὶ Ἰδουμαῖοι διαφέρουσιν, ὡς φησι Πτολεμαῖος (FGHist 199 F 1) ἐν πρώτῳ Περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. ^[5]

243 Ἰουδαῖοι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοί· Ἰδουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ Ἰδουμαῖοι ἀλλὰ Φοίνικες καὶ Σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ’ αὐτῶν καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμενεσθαι καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἡγεῖσθαι ἐκλήθησαν Ἰδουμαῖοι. ἵπες καὶ θρίπες καὶ κίες καὶ ἴκες διαφέρουσιν. ^[5]

244 ἵπες μὲν γάρ λέγονται θηρίδια τὰ διαβρωτικά τῶν κεράτων· Ὅμηρος (φ 395) ‘μὴ κέρας ἵπες ἔδοιεν’. θρίπες δὲ τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα· καὶ θριπήδεστα{τα} τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα οἷς καὶ ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο, ὅτι ἦν δυσπαράπιστα. κίες δὲ τὰ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν ταῖς κριθαῖς θηρίδια. ἴκες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων· Ἀλκμάν (P.M.G. 93 Page = fr. 54 D.) ‘καὶ ποικίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετήρα’. ἵπευς καὶ ἱπότης διαφέρει. ^[10]

245 ἵπευς μὲν ἐστὶν ὁ τῷ ἵπῳ χρώμενος, ἱπότης δὲ ὁ ἔφιππος. ἴσοι καὶ κοινοὶ διαφέρει.

246 Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ (337 a 2–6) ‘χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοῖσδε λόγοις παραγινόμενους κοινούς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιιν ἀκροατάς, ἴσους δὲ μή. ἔστι γὰρ οὐ ταυτόν· κοινῇ μὲν γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρὴ, μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τῷ μὲν σοφωτέρῳ πλέον, τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἔλαττον’. ἰσοτελής καὶ μέτοικος διαφέρει. ^[5]

247 ἰσοτελής μὲν γὰρ ὁ τετιμημένος μέτοικος ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις πλὴν τοῦ ἄρχειν. μέτοικος δὲ ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τοῦ μὲν ξένου πλέον τι ἔχων, τοῦ δὲ πολίτου ἔλαττον. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος κατ’ ἐνιαυτὸν δραχμὰς δέκα, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρους ἔλεγον τοὺς μετοίκους, πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευν τοῖς Ἀθηναίοις. ἰσθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. ^[5]

248 ἰσθμὸς μὲν γάρ ἐστι γῆς στενῆς δίοδος, ἑκατέρωθεν θαλάσση περιεχομένης, πορθμὸς δὲ στενὸς θαλάσσης πόρος, ἑκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος. ἴσθι καὶ γίν ου διαφέρει.

249 ἴσθι μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται ‘αὐτὴ δ’ οἷα ἴσθι’ (β 356) ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πλῆθος ἵζετο ἀντὶ τοῦ γινώσκετε. καὶ Μένανδρος ἐν Ἡρωῖ (Herois fr. 5 Koerte 3) ‘εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι’. τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ γίνου τὸ ἴσθι· Σοφοκλῆς (fr. 437 N. 2) ἐν Παλαμήδῃ ‘εὖφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη’, ἀντὶ τοῦ γίνου. ἱστοριογράφος συγγραφέως διαφέρει. ^[10]

250

- ιστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος ὡς Ἡρόδοτος, συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ ὡς ὁ Θουκυδίδης. ἱστοδόκη καὶ ἱστοπέδη διαφέρουσιν.
- 251 ἱστοδόκη μὲν γάρ ἐστιν ἐφ' ἧς ὁ ἱστὸς κατακλίνεται. Ὅμηρος (Α 434) 'ἱστὸν δ' ἱστοδόκη πέλασαν'. ἱστοπέδη δὲ ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεῶς κοῖλος τόπος, ὃν τινες λ η νίδα καλοῦσιν, εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται· ἀλλὰ με δεσμῶ δῆσαν τ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μείνω, ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ' (μ 160—162). Ἱταλοὶ καὶ Ἱταλιῶται διαφέρει. ^[5]
- 252 Ἱταλοὶ μὲν γάρ οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν ὤκηκότες, Ἱταλιῶται δ' ὅποσοι τῶν Ἑλλήνων ἐπώκησαν μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν Σικελῶν καὶ Σικελιωτῶν. Κ κατοίκις καὶ κατοίκησις διαφέρει, ὡς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ τρίτῳ Περὶ κατεψευσμένων ἱστοριῶν.
- 253 κατοίκις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἐτέρων γινομένη ἵδρυσις· κατοίκησις δὲ ὅταν αὐτοὶ τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαμβάνοντες. οἷον Ἀθηναῖοι κατῴκησαν μὲν παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, κατῴκισαν δ' Ἴωνας. καὶ ἔστι παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν ἢ κατοίκησις, παρὰ δὲ τὸ κατοικίζειν ἢ κατοίκις. καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρει. ^[5]
- 254 καταβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἔκτισις καὶ κατάθεσις τοῦ εἰσφερομένου ἀργύρου, εἰσβολὴ δὲ περίοδος τοῦ πυρετοῦ. κάταμμα καὶ κάταγμα διαφέρει.
- 255 κάτα γ μα μὲν {τὸ} ἐκτεταμένως τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον, κάταγμα δὲ βραχέως τὸ τοῦ ἐρ ί ου ἔλκυσμα. καταχύματα καὶ καταχύσματα διαφέρει.
- 256 καταχύματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ ς τὰ καταχεόμενα ὕδατα ἐπὶ λουτρῶνος καὶ τῶν ὁμοίων. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ ς αἱ ἰσχάδες καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τῶν νεωνήτων δούλων ἃ κατέχευον. Ἀριστοφάνης (Plut. 794) 'εἴτ' οὐχὶ δέξῃ δὴ τὰ καταχύσματα;', καὶ Δημοσθένης (or. 45, 74) 'ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὥκνησε τὴν δέσποιναν γῆμαι ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχευε τότε, ἡνίκα ἐωνήθη'. κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. ^[5]
- 257 κάδος μὲν γὰρ λέγεται ὃ ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ, καδίσκος δὲ ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσιν οἱ δικασταί. καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει.
- 258 καθάρσια μὲν γὰρ λέγεται τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται, καθάρματα δὲ τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορριπτούμενα. κανθαρίζειν καὶ τονθορίζειν διαφέρει.
- 259 κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν, τονθορίζειν δὲ τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν. καιρὸς καὶ χρόνος διαφέρει.
- 260 καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου, οἷον μεμετρημένων ἡμερῶν σύστημα, χρόνος δὲ καιρῶν πολλῶν περιοχὴ καὶ σύλληψις. ἄλλο ὁ μὲν καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου, οἷον ὅτε πόλεμος ἦν, χρόνος δὲ ποσότητα, οἷον πρὸ δέκα χρόνων ἢ μετὰ δέκα ἔτη. κάλλαια καὶ κάλλη διαφέρει. ^[5]
- 261 κάλλαια μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τῶν ἀλεκτρονίων πώγωνες, κάλλη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων. κάθησο τοῦ κάθισον διαφέρει.
- 262 κάθησο μὲν γὰρ ἐροῦμεν αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτοῦ κελεύοντες, κάθισον δὲ περὶ ἑτέρου· κάθισον αὐτόν'. κακὸς πονηροῦ διαφέρει ὥσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ.
- 263 κακὸς μὲν γὰρ ὁ πανοῦργος, πονηρὸς δὲ ὁ δραστικὸς κακοῦ. κακοήθεια μὲν ἐστὶ κακία κεκριμμένη, κακοτροπία δὲ ποικίλη καὶ παντοδαπὴ πανουργία.
- 265 κέλης καὶ ἐπακτροκέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν τι μικρόν, ἐπακτροκέλης δὲ κακοῦργον καὶ ληστρικὸν σκάφος μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης (1, 191) ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου· 'ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι· ταῦτα πληροὶ τὰ ληστήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει'. ἐπακτῆρες δὲ οἱ κυνηγέται καλοῦνται. κέλυφος, κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. ^[5]

- 266 κέλυφος μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν ὀστρακοδέρμων οἷον τῶν κογχυλίων, κελύφανον δὲ ἐπὶ τραγημάτων καὶ ὀσπρίων, ἔλυτρον δὲ τὸ ὑγρὸν χώρημα. κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός (FCG IV p.
- 267 601 M. = fr. ad. 34 K.)· ‘ἀλλὰ θύε τοὺς κέδρους’. κηρύξαι, ἀποκηρύξαι καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει.
- 268 κηρύξαι μὲν γὰρ καὶ ἀποκηρύξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκα ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος (fr. 658 Koerte 2) ‘ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών’, οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι καὶ ἀνάγοντι καὶ ἀποκτείναντί τινα τῶν καταδικασθέντων. κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει. ^[5]
- 269 κιβωτὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ξυλίνη, διὸ καὶ ἀντίπηξ καλεῖται, κίστη δὲ ἡ πλεκτή. κίνησις περιφορᾶς διαφέρει.
- 270 κίνησις μὲν γὰρ ἐστὶ κυρίως ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάβασις, περιφορὰ δὲ ἡ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στροφή. κίθαριν καὶ κιθάρα ν διαφέρει ν φησὶν Ἀριστόξενος (fr.
- 271 102 Wehrli) ἐν τῷ Περὶ ὀργάνου. κίθαριν μὲν γὰρ εἶναι τὴν λύραν καὶ τοὺς χρωμένους αὐτῇ κιθαριστὰς, οὓς ἡμεῖς λυρωδοὺς φάμεν, κιθάραν δὲ ἥ χρῆται ὁ κιθαρωδός. Αἰσχίνης (cf. 1, 41) ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει καὶ φησὶν οὕτω· ‘περὶ αὐτῷ εἶχε κιθαριστὰς καὶ κιθαρωδοὺς’. κιθαριστὴς μὲν ἐστὶν ὁ μόνον ψάλλον, κιθαρωδὸς δὲ ὁ καὶ ᾄδων. κλῆσις καὶ πρό <σ> κλησις διαφέρει. ^[5]
- 272 κλῆσις μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ εἰς ὁτιοῦν τῶν δικαστηρίων γινομένη, πρό <σ> κλησις δὲ ἡ εἰς Ἄρειον πάγον. κλῆμα κλίματος διαφέρει.
- 273 κλῆμα μὲν γὰρ ἐστὶν εἶδος ἀμπέλου, κλῆμα δὲ μέρος τι τοῦ κόσμου. κλύσαι μὲν λέγεται ποτήριον ἢ ἀγγεῖον, νίψαι δὲ πρόσωπον ἢ πόδα, πλῦναι δ’ ἐσθῆτα.
- 275 κόρδαξ καὶ κάρδαξ διαφέρει. κόρδαξ μὲν γὰρ ἐστὶν εἶδος ὀρχήσεως, κάρδαξ δέ τις ἐκαλεῖτο στρατιώτης, βάρβαρος δὲ ἡ λέξις. καλεῖται δὲ ἡ μὲν τραγικὴ ὄρχησις ἐμμέλεια, σίκινις δὲ ἡ σατυρική, κόρδαξ δὲ ἡ κωμική. κομιδῇ καὶ κομιδῇ διαφέρει.
- 276 κομιδῇ γὰρ περισπωμένως ἐπίρρημα καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς, κομιδῇ δὲ ὀξυτόνως ὀνομά ἐστι καὶ σημαίνει τὴν ἐπιμέλειαν, οἷον ‘οὐ σφῶιν κομιδῇ’ (Ψ 411). λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόληψις τινος κομιδῇ παρὰ τὸ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν. κόπτει καὶ ψοφεῖ διαφέρει. ^[5]
- 277 κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔνδοθεν ἐξιών. κομᾶν καὶ κουριᾶν διαφέρει.
- 278 κομᾶν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τινὶ σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων καὶ τρέφειν κόμην, κουριᾶν δὲ τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι καὶ κόμην καθ’ <ε> ἰκέναι. κόρυδος καὶ Κορύδαλος διαφέρει.
- 279 κόρυδος μὲν γὰρ τὸ ὄρνεον, λέγεται δὲ Γῆς ἱερόν· Κορύδαλος δὲ δῆμος Ἀθήνησιν ἐν ᾧ Σωτεῖρας Κούρης ἱερόν. κόνις καὶ κονὶς διαφέρει.
- 280 τὸ γὰρ λεπτότατον τῆς γῆς ὀξύνεται, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες βαρύνεται. κόσμος οἰκουμένης διαφέρει.
- 281 τὸ μὲν περιέχει οἰκουμένην καὶ ἄστρα, τὸ δὲ γῆν μόνον τὴν φανεράν. κτήματα καὶ ἐπικτήματα διαφέρει.
- 282 κτήματα μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ ἐν τῇ οἰκ’ <ε> ἰά, ἐπικτήματα δὲ τὰ ἐν ἀλλοτρίᾳ. κτῆσις μὲν ἐστὶ πᾶσα ἡ οὐσία, κτῆμα δ’ ἓν τι.
- 284 κραιπάλη καὶ μέθη διαφέρει. κραιπάλη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ χθεσινὴ μέθη, μέθη δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις. κύπτειν καὶ κυπτάζειν διαφέρει.
- 285

- κύπτειν μὲν γὰρ τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι, κυπτάζειν δὲ ἐστὶ τὸ στραγγεύεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (509) ‘χώραι, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;’. κυβεύειν καὶ πεσσεύειν διαφέρει.
- 286 κυβεύειν μὲν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀστραγάλων παίζειν, πεσσεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων. κρίνειν τοῦ διακρίνειν διαφέρει.
- 287 κρίνειν μὲν γὰρ τὸ κυρίως δοκιμάζειν, διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πράγματος διίσταν καὶ χωρίζειν. κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει.
- 288 κύειν μὲν γὰρ τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης (fr. 207 N. 2) ἐν Ἀντιό π η ‘κύουσα τίκτω’, εἶπεν, ‘ἡνίκ’ ἡγόμην πάλιν’. κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. ^[5]
- 289 κύριος μὲν γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατήρ, δεσπότης δὲ ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων. κωφὸς καὶ ἐνεὸς ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, ὁ μὴ φθεγγόμενος.
- 290 Ὅμηρος (Ξ 16) ‘κύματι κωφῷ’, τῷ μὴ ἀποτελοῦντι ἦχον. καὶ ἡ Πυθία (Parke—Wormell, The Delphic Oracle, II no. 52) ‘καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω’ παραλλήλως ἔταξε. νῦν δὲ κωφὸς ὁ τὴν ἀκοὴν βεβλαμμένος. κωμωδὸς καὶ τραγωδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς καὶ ὑποκριτής, κωμωδοποιὸς δὲ καὶ τραγωδοποιὸς οἱ ποιηταί. ^[5]
- 291 ἐνίστε δὲ συγγέουσι τὴν διαφορὰν. Ἀ λαχεῖν καὶ κληρώσασθαι διαφέρει.
- 292 λαγχάνει μὲν εἷς, οὗ ἂν ὁ κληρὸς ἔλθῃ. Ὅμηρος (Η 171) ‘κληρῷ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὥς κε λάχῃσι’. κληροῦνται δὲ πάντες οἱ καθιέντες εἰς τὸν κληρὸν. καὶ λαχεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν, κληρώσασθαι δὲ τὸ κληρῷ χρῆσασθαι. λαλεῖν καὶ λέγειν καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. ^[5]
- 293 λαλεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα, λέγειν δὲ τὸ τεταγμένως προφέρεισθαι τὸν λόγον, διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμείβεσθαι καὶ λόγον ἀντὶ λόγου ἀποδοῦναι πρὸς τὸν διαλεγόμενον. Πλάτων ἐν Σοφιστῇ. οἱ δ’ ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως λαλεῖν μὲν τοὺς ἀτάκτως ἐκφέροντας ὄνπεροῦν λόγον, διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τοὺς μετ’ ἐπιμελείας λέγοντας· διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν διεξιέναι λόγον συναίροντες λέγειν φασί, διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ’ ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν ποιεῖσθαι. λαβεῖν καὶ δέξασθαι διαφέρει. ^[10]
- 294 λαβεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι, δέξασθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς διδόμενον. λέπας καὶ λεπὰς διαφέρει.
- 295 λέπας μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως ὄρους ἀπόσπασμα, λεπὰς δὲ ὀξυτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι μικρὸν ὄστρεον. λέμβος καὶ λέμφος διαφέρει.
- 296 λέμβος μὲν γάρ ἐστι πλοιαρίου τινὸς εἶδος, λέμφοι δὲ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζώδεις ἐλέγοντο καὶ μυζώδεις. Μένανδρος (fr. 427 Koerte 2) ‘Υποβολιμαίοις ‘γέρων ἀμέμικτ’ ἄθλιος λέμφοσ’. λέχος καὶ εὐνή διαφέρει. ^[5]
- 297 λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη, εὐνή δὲ ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνὴ. φησὶ γοῦν Πηνελόπη (ψ 179sq.) ‘ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκνὸν λέχος ἐμβάλετ’ εὐνήν, δέμνια καὶ χλαίνας’. λείαν καὶ λίαν διαφέρει. ^[5]
- 298 λεία μὲν γὰρ διὰ διφθόγγου σημαίνει τὴν ἀπελασί α ν τῶν τετραπόδων ‘ληῖδα δ’ ἐκ πεδίου συνελάσαμεν’ (Α 677). διὰ δὲ τοῦ ι γραφόμενον ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπιτάσεως, ἐάν τε ἐκτείνηται ἐάν τε συστέλληται· ὥς παρὰ Ἀνακρέοντι (P.M.G. 430 Page = fr. 83 D. 2) ‘λίην δὲ δὴ λιάζεισ’. λῆμα καὶ λῆμμα διαφέρει. ^[5]
- 299 λῆμα μὲν γάρ ἐστι δι’ ἐνὸς μ τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς, λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ τὸ λαμβανόμενον. λητουργεῖν διὰ τοῦ η καὶ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει, φησὶ Δίδυμος (p.

- 300 180 Schmidt) ἐν Ὑπομνήματι δευτέρας Ἰλιάδος. τὸ μὲν γὰρ λητουργεῖν τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν, λῆτον γὰρ φασὶ τὸ δημόσιον· ‘λήϊτον ἀμφεπένοντο’ (fr. ad.). τὸ δὲ λιτουργεῖν κακὰ λέγειν. λίβανος καὶ λιβανωτὸς διαφέρει. ^[5]
- 301 λίβανος μὲν γὰρ κοινῶς καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸ θυμιώμενον, λιβανωτὸς δὲ μόνον τὸ θυμιώμενον. λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει.
- 302 λογογράφος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων, λογοποιὸς δὲ ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθεῖς. λόγος ποιήσεως διαφέρει.
- 303 λόγος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις, ποίησις δὲ ἡ σύνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη. λυχνοῦχον καὶ λαμπτήρᾳ φασὶ τὸν νῦν φανόν, φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα, καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ, οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π, πανός.
- 304 λυχνεῖον δὲ ἐκάλουν τὴν λυχνεῖαν. λυχνίον λυχνοῦ <χου> διαφέρει.
- 305 λυχνίον μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ λυχνία ὡς Ἀντιφάνης φησὶν (III p. 29 M. = fr. 55, 2 K.) ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς, λυχν οὐχ ὅς φανός. Μένανδρος (fr. 291 Koerte 2) ἐν Νομοθέταις ‘έτέρου λυχνοῦχος, έτέρου λήκυθος’. Μ μάχαιρα καὶ μαχαιρὶς διαφέρει. ^[5]
- 306 μάχαιραν μὲν γὰρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν Ἀττικοί, μαχαιρίδας δὲ τὰς τῶν κουρέων. μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει.
- 307 μακρολόγος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων, πολυλόγος δὲ ὁ περὶ πολλῶν καὶ πολλὰ λέγων. μασθὸς μαζοῦ διαφέρει.
- 308 μασθὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ γυναικεῖος, κυρίως δέ, οἶον μεστὸς εἶναι γάλακτος. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φησὶ (Δ 123) ‘νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον’. μάρτυς ἐλέγχου διαφέρει.
- 309 μάρτυς μὲν γὰρ ἐπ’ ἀγαθοῦ λαμβάνεται, ἔλεγχος δὲ ἐπὶ φαύλου. μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει.
- 310 μάχη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια, πόλεμος δὲ ὁ χρόνος καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή. μαρτυρία καὶ ἐκμαρτυρία διαφέρει.
- 311 μαρτυρία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιδημούντων, ἐκμαρτυρία δὲ ἡ τῶν ἀποδημούντων, ὡς διασαφεῖ Δείναρχος (fr. LX 2 B.—S.) ἐν τῷ Κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας λέγων· ‘πολλὰ κάγαθά, ὧ ἄνδρες δικασταί, γένοιτο ὑμῖν καὶ τῷ νομοθετήσαντι ἐξεῖναι τῶν ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσθαι’. μάγον τόν τε φαρμακόν, ὡς Αἰσχίνης (3, 137) ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ τὸν περὶ τοὺς θεοὺς ἱεουργόν, ὡς Ἡρόδοτος (passim). ^[5]
- 313 μανία μὲν ἐστὶν ἔκστασις λογισμοῦ, λύσσα δ’ ἐπιτεταμένη μανία, οἷστρος δὲ μανιώδης ἐπιθυμία. μαντικὴ μὲν ἐστὶν ἡ τέχνη, μαντεία δὲ ὁ χρησμός.
- 315 μέτοικος καὶ ἰσοτελής διαφέρει. μέτοικος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ὑπόφορος, ἰσοτελής δὲ ὁ μὴ τελῶν τι ἢ ἄρχων. μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει.
- 316 μεταβάλλεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ πάθος κοινόν· καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται μεταβολαὶ καὶ πράξεων καὶ ἀφροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης ἐν Ὁρέστη (234) παριστῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεώς φησὶ ‘μεταβολὴ πάντων γλυκύ’. μεταμορφοῦσθαι δὲ μεταχαρακτηρισμός καὶ μετατύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτήρα. ἀλλοίωσις δὲ οὐ μόνον μετασχηματισμός χαρακτήρων, ὡς τὸ ‘ἀλλοῖός μοι, ξεῖν’, ἐφάνης <νέον> ἢ ἐπάροιθεν’ (π 181), ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας ὑπολήψεως ποίησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δ’ ὅταν ἀφ’ ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλῃ οἷον Νιόβη εἰς λίθον. μεῖραξ καὶ μεῖράκιον καὶ μεῖρακίσκος διαφέρει. ^[10]
- 317 μεῖράκιον γὰρ καὶ μεῖρακίσκος ὁ ἄρσην, μεῖραξ δὲ ἡ θήλεια. μετρεῖσθαι καὶ ἴσασθαι διαφέρει.
- 318

μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν ἢ τι τοιοῦτον ἐν δάνει, ἵνα ἀποδῶ. Ἡσίοδος (opp. 349) ‘εὖ μὲν μετρεῖσθαι’, ‘εὖ δ’ ἀποδοῦναι’, οὐχὶ ἀργύριον ἢ χρυσόν, οὐδέπω γὰρ ἦν νομίσματα. ἴστασθαι δὲ ὡς Ὅμηρος (N 745 sq.) ‘δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ὑποστήσονται Ἀχαιοὶ χρεῖος’, οἷον τὸ γενόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι ἀντὶ <τοῦ> χρεολυτήσωσι καὶ ἀντιστήσονται ὥσπερ ἐὶ ὀφειλόμενον δάνος. χρήσασθαι δ’ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος. μεταβολὴ καὶ ἀλλοίωσις διαφέρει. ^[10]

319 μεταβολὴ μὲν γὰρ ἢ ἀπὸ τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή, ἀλλοίωσις δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ καλοῦ πρὸς τὸ χεῖρον ἀλλοίωσις. μέμψασθαι, ἐγκαλεῖν καὶ ψέγειν διαφέρει.

320 μέμψις μὲν ἐστὶν ἀμελοῦντος κατηγορία <...>, ψόγος δὲ ἐπονειδίστου. μινυρίζειν καὶ μινύρεσθαι διαφέρει.

321 μινυρίζειν μὲν γὰρ ἐστὶ ἡρέμα προσάδειν, μινύρεσθαι δὲ τὸ θρηνεῖν· τὸ δ’ αὐτὸ καὶ κινύρεσθαι φασιν. μισητὴ καὶ μισήτη διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς φησι Τρύφων (fr.

322 10 Vels.) ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀττικῆς προσωδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφερόμεθα, ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινόμενων καὶ παρὰ Δωριεῦσι φασὶ φυλάττεσθαι καὶ παρ’ Ἰωσιν. μισθὸς μισθώματος διαφέρει. ^[5]

323 μισθὸς μὲν ἐστὶν ὁ δίκαιος μισθός, μίσθωμα δὲ τὸ ἐπονείδιστον. μνήμη καὶ μνεῖα διαφέρει.

324 εἴ τι μὲν γὰρ μνήμη, τοῦτο οὐ πάντως καὶ μνεῖα· εἴ τι δὲ μνεῖα, τοῦτο εὐθέως καὶ μνήμη. ἔστι δὲ μνήμη γενικὴ τύπωσις ψυχῆς, μνεῖα δὲ λόγος κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος· ὁ μὲν γὰρ μιμνησκόμενος οὐ πάντως καὶ μέμνηται, ὁ δὲ μεμνημένος πάντως καὶ μιμνήσκεται. καὶ ἄλλως μνήμη ἐστὶν ἢ τῷ μνημονικῷ ἀεὶ συνοῦσα, μνεῖα δὲ προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις, ὥστε ὁ τούτοις ἐναλλάξ χρώμενος ἀμαρτήσεται. μνημεῖα καὶ μνήματα διαφέρει. ^[5]

325 μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσυνα, μνήματα δὲ τοὺς τάφους. {μνήμη μὲν γίνεται νεκροῦ, μνεῖα δὲ ζῶντος.} μοχθηρός, μοχθῆρος καὶ πόνηρος διαφέρουσι.

326 μοχθηρός μὲν γὰρ ὀξυτόνως ὁ τὰ ἥθη πονηρός· λέγουσι δὲ ἀπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ πονηρά, ὡς Θουκυδίδης (cf. 7, 48, 1; 8, 24, 5)· ‘πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων’, ἀντὶ τοῦ φαῦλα. μοχθῆρος δὲ ὁ ἐπίπονός, ὡς καὶ πόνηρος. μύριοι ἐπὶ ἀριθμοῦ, μυριοὶ δὲ οἱ πολλοί. ^[5]

328 μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γὰρ γεγονότα πράγματα περιέχει, ὁ δὲ μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων ‘εὖ πεποιήται ἢ περὶ τὸν Κύκλωπα ἱστορία’ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον οὐκ ἄγαν ὀρθοεπεῖ· μᾶλλον γὰρ ἀρμόζει λέγειν ‘εὖ πεποιήται ὁ περὶ τὸν Κύκλωπα μῦθος’. Ν ναὸς καὶ σηκὸς διαφέρει. ^[5]

329 ὁ μὲν γὰρ ναὸς ἐστὶ θεῶν, ὁ δὲ σηκὸς ἡρώων. ναύκληροι καὶ ναύκραροι διαφέρουσιν.

330 ναύκληροι μὲν γὰρ εἰσιν οἱ ναῦς κεκτημένοι, ναύκραροι δὲ οἱ εἰσπρασσόμενοι τὰ δημόσια κτήματα. καὶ ναυκράρια οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνέκειτο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν συνοικιῶν. ναυαγία καὶ ναυάγιον διαφέρει. ^[5]

331 ναυαγία μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἢ τῆς νεῶς διαφθορά, ναυάγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβρασθέν. νεαρὸν νεαλοῦς καὶ προσφάτου διαφέρει.

332 νεαρὸν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νεωστὶ κοιμισθὲν ὕδωρ· ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. πρόσφατον δὲ τὸ κρέας· ἔγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ φάσαι, ὃ ἐστὶ φονεῦσαι· ὅθεν καὶ τὸ φάσανον. νεαλὸς δὲ τὸ νεωστὶ ἐαλωκός, οἷον ἰχθύς· δύναται δὲ καὶ τὸ νεωστὶ ἀλὶ πεπασμένον. Νηρείδες Νηρέως θυγατέρων διαφέρει. ^[5]

333 Δίδυμος (p. 300 Schmidt) ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου Ἐπινίκων (cf. 1, 8 et 13, 123 Snell 8)· φησὶ γὰρ κατὰ Λέξιν· ‘εἰσὶ τοίνυν οἱ φασὶ διαφέρειν τὰς Νηρείδας τῶν Νηρέως θυγατέρων,

καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· καὶ τὰς μὲν γνησίας καὶ τὸν ἀριθμόν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτα φησὶ Μνασέων (FHG III p. 154 fr. 25b) ἐν τοῖς Περὶ τῆς Εὐρώπης τὸν τρόπον τοιοῦτον. εἴτα ἐκτίθεται διὰ μακρῶν τὴν λέξιν καὶ ἐπιφέρει πιθανῶς, τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὕσας Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ μόνον Νηρεΐδας. νῆες πλοίων διαφέρουσιν. ^[10]

334 Δίδυμος (p. 321 Schmidt) ἐν ἐνδεκάτῳ ῥητορικῶν ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως· ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Ἀριστοτέλης δὲ (fr. 614 Rose) ἱστορεῖ ἐν Δικαιώμασι τῶν πόλε{μ}ων οὕτως· Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός ὑπὸ ταῦτόν χρόνον, Ταραντίνων αὐτὸν μεταπεμψαμένων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἵππαγωγοῖς καὶ στρατιώτι κοῖσ'. νοῦς μὲν ἐστὶν ἀπόκρυφος λογισμός, φρένες δὲ αἱ ἀγαθαὶ διάνοιαι. ^[5]

336 νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει φησὶ κατά τινας Ἡρακλείδης (fr. 4 Cohn) ἐν πρώτῳ Περὶ καθολικῆς προσωδίας. τὸ μὲν γὰρ νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεστώτος, παρωχημένου καὶ μέλλοντος, οἷον ὅτι ἀγὼν νῦν ἐστὶ, νῦν ἔσται· τὸ δὲ νυνὶ ἐπὶ μόνου ἐνεστώτος. νωθέστερος μὲν ἐστὶν ὁ βλακώδης, νωχελέστερος δὲ ὁ ἀσθενέστερος. ^[5]

338–340n Ξξόανον, βρέτας, ἄγαλμα διαφέρει.

338 ξόανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξεσμένον λίθινον ἢ ἐλεφάντινον, βρέτας δὲ τὸ βροτῷ ὅμοιον ἦτοι χαλκοῦν ἢ ἐκ τῆς ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον, ἄγαλμα δὲ τὸ πώρινον ἢ ἐκ τινος ἐτέρου λίθου κατεσκευασμένον. ξενίζειν {μὲν} οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτόν. ^[5]

340 ξυστόν τό τε ἀκόντιον ὡς παρ' ἡσιόδω ἐν τῷ πρώτῳ (Herodot. 1, 52), καὶ τὸ οἰκοδόμημα ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Οἰκονομικῷ (11, 15). Ὁ ὀβελὸς ὀβολοῦ διαφέρει.

341 ὀβελὸς μὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ἃ διαπεύρονται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι, ὀβολὸς δὲ μέρος δραχμῆς. ὅδε καὶ ὁδὶ διαφέρει.

342 ὅδε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς, ὁδὶ δὲ δεικτικῶς μόνον κατ' ἐπέκτασιν. οἰκῆας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν.

343 οἰκεῖοι μὲν γὰρ καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες, οἰκῆες δ' ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γοῦν Ἐκτωρ (Z 365 sq.)· ὄφρ' ἴδωμεν οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν· καὶ (E 413)· ἔξ ὕπνου γώσῃ φίλους οἰκῆας ἐγείρει', καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (ξ 4)· κήδετο οἰκῆων οὐς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς. οἰκίζεται καὶ συνοικίζεται διαφέρει. ^[10]

344 οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως καὶ καθιδρύσεως, συνοικίζεται δὲ ἢ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν σχεῖν. διοικίζεται δὲ ἢ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰς καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα ἀσθενὴς γένηται, ὡς Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγάλην πόλιν διώκησαν. οἰκότριψ καὶ οἰκέτης διαφέρει. ^[5]

345 οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν, οἰκέτης δὲ καὶ δοῦλος ὁ ὠνητός, παρὰ δὲ Σόλῳνι (De Solon. legg. p. 48 Sondhaus) ἐν τοῖς ἄζωσιν οἰκεὺς κέκληται ὁ οἰκότριψ. οἶμος οἴμης διαφέρει. ^[5]

346 οἶμος μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός, οἶμη δὲ ἡ ὥδή. οἶκος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει.

347 οἶκος μὲν γὰρ ἐστὶν οἰκτιζομένου ἔλεος, οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος ὁ τοῦ οἰκτείροντος. οἶνη καὶ οἶνάνθη διαφέρει.

- 348 οἶνη μὲν ἢ ἄμπελος, οἰνάνθη δὲ ἢ πρώτη τῶν βοτρύων ἐξάνθησις· οἶναρα δὲ τὰ φύλλα. οἶκαδε τοῦ εἰς οἶκον διαφέρει.
- 349 οἶκαδε μὲν γὰρ τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν, εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ' ἕτερον. οἶκος, οἰκία, συνοικία, οἶκημα, οἰκίσκος καὶ δῶμα διαφέρουσιν.
- 350 οἶκος μὲν γὰρ λέγεται ἢ πᾶσα οὐσία, οἰκία δὲ ἢ ὑπὸ ἐνὸς ἢ δευτέρου κατοικουμένη, συνοικία δὲ ἢ πολλοῖς καὶ μισθουμένη, οἶκημα δὲ τὸ τέγος ἢ τὸ δεσμωτήριον, οἰκίσκος δὲ τὸ μικρὸν δωματίον, δῶμα δὲ ὁ λεγόμενος κοιτῶν. ὄλβιος καὶ εὐτυχὴς διαφέρει. ^[5]
- 351 ὄλβιος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως. ὀλίγον καὶ μικρὸν διαφέρει.
- 352 τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Ἀριστόνικος (Iocus ignot.) ἐν ὑπομνήματι ἐκάλες ἐπὶ στοιχείου (Callimachi fr. 470 b Pf.) 'ὀλίγην νησίδα Καλυψοῦς'. φασὶ δὲ οὕτω <σ> ὀλίγην μὲν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται καὶ Ὅμηρος ἀδιαφόρως (υ 259) 'δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν', τὴν μικράν. ὄλμος ὄρμου διαφέρει. ^[10]
- 353 ὄλμος μὲν ἐστὶ μυρεψικὸν σκεῦος εἰς ὃ κόπτονται τὰ εἶδη τὰ μυρεψικά, ὄρμος δὲ ἐστὶ λιμὴν. ὄρθρος καὶ πρωὶ διαφέρει.
- 354 ὄρθρος μὲν γὰρ ἢ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα καθ' ἣν ἀναστάντες ἐξ ὕπνου ὀρθοὶ γινόμεθα, πρωὶ δὲ ἢ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ. Ὅμηρος (Θ 530 Σ 277.303) 'πρωὶ δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τεύχεσι'. καὶ Ἡσίοδος (fr. 204 Rzach 3) τελευτήσαι φησὶ τινὰ 'πρωὶ μάλ' ἡΐθεον', τουτέστι πρόωρον. καὶ πρώϊμον τὸ πρόωρον. ὄρᾱν τοῦ ὑπερορᾶν διαφέρει. ^[5]
- 355 ὄρᾱν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θεωρεῖν, ὑπερορᾶν δὲ τὸ καταφρονεῖν. ὀρνιθευτὴς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει.
- 356 ὀρνιθευτὴς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ θηρεύων ὀρνίθας, ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκόπος. ὀροφή καὶ τέγος διαφέρει.
- 357 ὀροφή μὲν ἐστὶν ἡ στέγη, τέγος δὲ τὸ δῶμα. ὄσιον καὶ ἱερὸν διαφέρει.
- 358 ὄσια μὲν γὰρ τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται καὶ ἔξεστι προσάψασθαι, ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους (or. 24, 9) λέγει· 'ὥστε τίθησι τοῦτον τὸν νόμον δι' οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ'. ὅτι καὶ διότι διαφέρει. ^[5]
- 359 τὸ μὲν γὰρ ὅτι ὅτε μὲν αἰτίαν δηλοῖ, ὅτε δὲ βεβαίωσιν· τὸ δὲ διότι αἰτίαν δηλοῖ. αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἢ σελήνη πάντες ἴσμεν, διότι δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ μόνον οἱ ἔμπειροι. οὕκουν παροξυτόνως μὲν τὸ ἀποφαίντικόν ἴσον τῷ οὐχιοῦν, οἶον 'οὕκουν ἀπιστεῖν' (Thuc. 1, 10, 3). περισπωμένως δὲ συλλογιστικός ἐστὶ σύνδεσμος καὶ σημαίνει ἀπόφα <ν> σιν. οὐδὲν διὰ τοῦ δ καὶ οὐθὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει.
- 361 οὐδὲν μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ καθόλου, ὡς φαμεν· 'οὐδὲν ἐν κόσμῳ κενόν'. πᾶσα γὰρ ἢ τοῦ κενοῦ φύσις βαστάζεται. οὐθὲν δέ, ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σημαίνει τὴν τοῦ ἐνὸς ἄρσιν καὶ ἐπιφορὰν ἐτέρας ἀρχῆς· 'οὐθ' ἐν οὐτε δύο'. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ ἀπαρτίζει· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν (ς 130)· 'οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο'. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἀμαρτάνει· διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνουσι γράφοντα 'οὐθὲν ἀκιδνότερον'. οὕνεκα καὶ εἵνεκα διαφέρει. ^[5]
- 362 οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι, εἵνεκα δὲ χάριν. Ὅμηρος διαστέλλει (Α 11)· 'οὕνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα', ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ (Τ 325) 'εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης'. ἤμαρτεν οὖν ὁ Καλλίμαχος (fr. 1, 3 Pf.) εἰπὼν 'εἵνεκεν οὐχ ἐν ἄεισμα', ὅπερ ἄτοπον· ἔδει γὰρ εἰπεῖν οὕνεκα, ἵνα γένηται 'ὅτι οὐχ ἐν ἄεισμα'. οὗτος καὶ οὐτοσὶ διαφέρει. ^[5]

- 363 τὸ μὲν γὰρ οὕτοσι δεικτικὸν μόνον, τὸ δὲ οὗτος δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μὲν (K 341.477)· οὗτός τοι, Διόμηδεσ', ἀναφορικὸν δέ (Hesiod. opp. 293)· οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει'. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦτον καὶ τουτονί. οὐλή καὶ ὠτειλή διαφέρει. ^[5]
- 364 οὐλή μὲν ἐστὶν ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ παλαιοῦ τραύματος, ὠτειλή δὲ τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν, ἐπὶ μὲν τῆς οὐλῆς εἰπὼν (τ 393 ψ 74) 'τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι', ἐπὶ δὲ τῆς ὠτειλῆς (cf. Δ 140 cum P 86 Ξ 518) 'αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς'. οὔρος καὶ οὐρὸς διαφέρει. ^[5]
- 365 οὔρος μὲν ὁ ἄνεμος, οὐρὸς δὲ ὁ τόπος ἡγουν τὸ νεώριον· 'οὔρους τ' ἐξεκάθηρον' (B 153). ὄφλειν καὶ ὀφείλειν διαφέρει.
- 366 Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν ὑπομνήματι <τοῦ> Περὶ <τῆς> παραπρεσβείας Δημοσθένους (cf. Dem. or. 19, 280sq.) 'ὄφλει μὲν τις, φησὶν, ἐπὶ καταδίκη, ὀφείλει δὲ τις ὡς ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα'. ὅλον τοῦ παντὸς διαφέρει.
- 367 πᾶς τὴν τῶν προσώπων διαφορὰν· τὸ μὲν γὰρ συνέστηκεν. ὁ οὖν λέγων 'ὅλος ἄνθρωπος' ἓνα λέγει. τὸ δὲ 'πᾶς' πλείονας λέγει. ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρει.
- 368 ὄφλημα μὲν γὰρ καὶ ὀφείλημα τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον, χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. ὄχθαι καὶ ὄχθοι διαφέρει.
- 369 ὄχθαι μὲν γὰρ εἰσι ποταμῶν χεῖλη, ὄχθοι δὲ γῆς ἐπάσματα. ὀψὲ καὶ ἐσπέρα διαφέρει.
- 370 ἐσπέρα μὲν γὰρ ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα, ὅτε ἐσπέρας ἔλθῃ ὥρα δύνοντος τοῦ ἡλίου. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον· ὡς Ὅμηρος (H 399 Θ 30 I 31.432.696 η 155 υ 321)· 'ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε', καὶ 'ὀψαρότης προαρότῃ ἰσοφαρίζει' (cf. Hes. opp. 490). ὀψαρότης γὰρ ὁ μετὰ πολὺ τοῦ καθήκοντος χρόνου ἀροτριῶν. Π παρέχειν καὶ παρέχεσθαι διαφέρει. ^[5]
- 371 παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα, οἷον ἐσθήματα ἢ ἐκπόμενα· τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ἐπιθυμίαν, εὐνοίαν. Θουκυδίδης (4, 85, 4)· 'καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι'. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (Olynth. I 8)· 'τὴν αὐτὴν παρειχόμεθα προθυμίαν'. παρειὰ καὶ παρεῖται διαφέρουσιν. ^[5]
- 372 παρειὰ μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τοῦ ἀνθρώπου, παρεῖται δὲ προπερισπωμένως ὄψεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες· ὡς παρείας ὦν ὄφισ' (Aristoph. Plut. 690). πάσασθαι βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α τὸ γεύσασθαι δηλοῖ, ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου τὸ κτήσασθαι.
- 374 παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ οἷα τε γενέσθαι ἐπὶ πράγματος, οἷον 'ὡς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν' (Γ 33). παράδειγμα δὲ γεγονότος πράγματος ἀντιπαράθεσις· 'οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν' (cf. e. g. Anthol. Palat. 11, 1, 3) πάλτον καὶ πέλτη διαφέρει. ^[5]
- 375 πάλτον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ δόρυ, πέλτη δὲ ἡ ἀσπίς ἵτιν οὐκ ἔχουσα. παρακέκρουσται καὶ παρακέκρουται διαφέρει.
- 376 τὸ μὲν γὰρ σὺν τῷ ζ ἐνεργητικὸν ἐστὶ καὶ σημαίνει τὸ 'ἐξηπάτηκε', τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ζ παθητικὸν καὶ σημαίνει τὸ 'ἐξηπάτηται'. παῖς καὶ ἀντίπαις διαφέρει.
- 377 παῖς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, ἀντίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν καὶ ἤδη πρόσηβος. βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς. παιδίσκη καὶ θεράπεινα διαφέρει.
- 378 παιδίσκη μὲν γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ τὴν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκος· θεράπεινα δὲ ἡ δούλη. παίδευσις καὶ παιδεία διαφέρει, ὡς φησι Πλάτων ἐν Ὅροις (def.

- 416 a 27—28). παιδεία μὲν γὰρ ἐστὶ δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς· παίδευσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς ἀγωγή ἐπ’ ἀρετὴν ὁδηγοῦσα. παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει.
- 380 παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρᾳ παρ’ Ἀττικοῖς, παῖς δὲ ἡ δούλῃ. Μένανδρος (fr. 88 Koerte 2) ἐν Δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ δάου· ‘τίς οὐτοσὶ κακοδαίμων ἔφυ, ὃς οὐκ ἂν ἐκδοίῃ θυγατέρας μένος καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων;’. παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει καὶ παρθένος σώφρωνος, καθὼς ἡ μὲν παρθένος σώφρων ἐστὶ πάντως, ἡ δὲ σώφρων οὐ πάντως παρθένος. ^[5]
- 382 πᾶσχειν καὶ συμπᾶσχειν διαφέρει ὡς πᾶσχων συμπάσχοντος. ὁ μὲν γὰρ πᾶσχων ἀλγεῖ, ὁ δὲ συμπάσχων λυπεῖται μὲν ἐπὶ τῷ τοῦ {συμ}πάσχοντος πάθει· οὐ μέντοι συμπάσχων ἀλγεῖ καθάπερ ὁ πᾶσχων. οἷον· πυρέττει τις τῶν φίλων σφόδρα, καὶ συμπάσχομεν τούτῳ πυρέττοντι, οὐ μὴ καὶ πυρέττομεν. πάτρια πατρώων καὶ πατρικῶν διαφέρει. ^[5]
- 383 πατρώα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· πατρικοὶ δ’ ἢ φίλοι ἢ ξένοι· πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθνη. παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει.
- 384 παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν, παιδισκάριον δὲ τὸ δοῦλον. παῖδα οὐ μόνον τὸν υἱὸν ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Πανταίνετον (or.
- 385 37, 50, cf. 23.40). πελαστής καὶ Πενέστης διαφέρει.
- 386 πελαστής μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ, Πενέστης δὲ παρὰ Θεσσαλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον δουλωθεὶς ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ Εἰλωτες. πένης καὶ πτωχὸς διαφέρει.
- 387 πένης μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν ποριζόμενος τὸν βίον· πτωχὸς δὲ ὁ ἐπαίτης ὁ τοῦ ἔχειν ἐκπεπτωκώς, ἢ ἀπὸ τοῦ πτώσσειν, ὡς Ὅμηρος (ρ 220)· ‘πτωχὸν ἀνιερὸν δαιτῶν ἀπολυμαντήρα’, καὶ ἐτυμολογῶν φησιν (cf. ρ 227 sq.) ‘ἀλλὰ πτώσσω βούλεται αἰτίζων κατὰ δῆμον βόσκειν ἢν γαστέρ’ ἀναλτον’. περιμάζει καὶ ἐκμάζει τὸ τοὺς οἰομένους πεφαρμάχθαι δι’ ἐπωδῶν καὶ καθαρμῶν προσποιεῖσθαι ἀπολύειν. ^[5]
- 389 πειραστής καὶ πειρατής διαφέρει. πειραστής μὲν γὰρ ὁ πειράζων, πειρατής δὲ ὁ θαλάσσιος ληστής. καὶ νεῖλος τὰς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντες τοῖς πειραταῖς. πείρα καὶ πήρα διαφέρει.
- 390 πείρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία. πήρα δὲ τὸ ἱατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρμα τι ἀρτοφόρον ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες. πηδάλιον καὶ πλήθριον διαφέρει.
- 391 πηδάλιον μὲν γὰρ νεώς, πλήθριον δὲ σχεδίας. πῆ καὶ ποῖ καὶ ποῦ διαφέρει.
- 392 τὸ μὲν γὰρ πῆ καὶ ποῖ εἰς τόπον, οἷον· ‘πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη;’ (Z 377). τὸ δὲ ποῦ ἐν τόπῳ, οἷον· ‘ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἑκτορα;’ (K 406). ὥσθ’ ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες ‘ποῦ ἀπέρχη;’ δέον ‘πῆ ἀπέρχη;’. πλεῖν τοῦ ἀποπλεῖν καὶ παραπλεῖν καὶ περιπλεῖν διαφέρει. ^[5]
- 393 πλεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατ’ εὐθὺς πλέειν· ἀποπλεῖν δὲ τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν· παραπλεῖν δὲ τὸ τόπον τινὰ πλοίου διέρχεσθαι· περιπλεῖν δὲ τὸ ἐπὶ σκάφους ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. πλούσιος εὐπόρου, ἀφνειοῦ, ὀλβίου καὶ εὐτυχοῦς διαφέρει. ^[5]
- 394 πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν· εὐπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας χρεῖας ἀνενδεής· ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπ’ ἐνιαυτοῦ τὴν τροφήν συλλέγων— ἕνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ὀλβιος δ’ ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλόβιος εὐτυχής δ’ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως. πληῖν καὶ πλημναι διαφέρει. ^[5]
- 395 πληῖν μὲν γὰρ αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν, πλημναι δὲ αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες. πληθος καὶ ὄχλος διαφέρει.
- 396 πληθος μὲν γὰρ ἐστὶ σύστημά τινων, ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις. πλοῦτος καὶ εὐπορία διαφέρει.
- 397

οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι οὐ πάντως εὐποροῦνται, ἀλλ' ἔκ τινος περιστάσεως καὶ ἀποροῦνται ποτε χρημάτων ἢ ἄλλου τινός. οἱ δὲ εὐποροὶ, κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέονται ἔχουσιν. τινὲς δὲ εὐπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται, πλοῦτον δὲ τὴν μεγάλην εὐπορίαν. πολεμικὸς καὶ αἰχμητὴς διαφέρει. ^[5]

398 πολεμικὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐμπείρων πολεμῶν, αἰχμητὴς δὲ ὁ ἐμπείρων τοῖς κατὰ πόλεμον ὅπλοις χρώμενος. πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι τὸ ἀπλοῦν· ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ὡ μεγάλου, οἷον γαλακτοπωτεῖν καὶ ὕδροπωτεῖν.

400 πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρουσιν. πομπὴ μὲν γὰρ ἦν τοῖς θεοῖς πέμπουσιν, πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοσθένης (or. 18, 11)· 'τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον'. παρρησία καὶ παρουσία διαφέρει.

401 παρρησία μὲν γὰρ ἡ διὰ λόγων πρὸς τινὰ οἰκείωσις, παρουσία δὲ ἡ ἐπέλευσις. πολίτης καὶ πατριώτης διαφέρει.

402 πολίτης μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρῳ, πατριώτης δὲ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, δοῦλος δούλῳ. ἡ γὰρ πατρίς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας τάττεται, ὡς τὸ 'τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι ... φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν' (B 453 sq.). οὐ γὰρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας. πόλις καὶ ἄστὺ διαφέρει. ^[5]

403 πόλις μὲν γὰρ καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἡγουν τὸ συναμφοτέρων. ἄστὺ δὲ μόνον ὁ τόπος. (P 144)· 'φράζω νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστὺ σώωσῃς'. ποιεῖν τοῦ περιποιεῖν διαφέρει.

404 ποιεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατασκευάζειν τι, περιποιεῖν δὲ τὸ περικτᾶσθαι ἢ κοσμεῖν. πόνηρον βαρυτονούμενον, ὡς σόλοικον, καὶ πονηρὸν ὀξυτονούμενον, ὡς κυδοιμόν, φασὶ διαφέρειν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὁμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρόν.

405 πονηρὸς μὲν γὰρ, φασίν, ὀξυτόνως ὁ κακοήθης, πόνηρος δὲ ὁ ἐπίπονος. — 'ἀτόπως', φησὶ Τρύφων (fr. 15 Vels.)· 'καὶ <γὰρ> τὰ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν. κατὰ δ' ὀξύτητα', φησὶ, 'καὶ ἐπ' ἐμψύχων καὶ ἀψύχων· μοχθερᾶς γέ τοι τέχνης τὸ δημιούργημα φαμεν εἶναι. εἰ δὴ τὰ τοῦ τύπου κεκοινώνηκεν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν, ὅτι ὀξυτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βία ἀνάγκης. πᾶν γὰρ παρώνυμον εἰς ῥος λήγον παρασχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ὀξυτονεῖται, οἷον κάματος καματηρός, ὄλισθος ὀλισθηρός, μέλι μελιτηρός, τόλμα τολμηρός, νόσος νοσηρός. εἰ δὴ πόνος καὶ μόχθος τὰ πρωτότυπα, πονηρὸς καὶ μοχθηρὸς ῥητέον ὀξυτόνως. εἰ δὲ οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστι· χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἄδελφε γοῦν λέγουσι τὴν πρώτην ὀξυτονοῦντες ὡς ἄπελθε', φησὶν ὁ Τρύφων παρατιθέμενος Φιλήμονα τὸν ἀγξωνέα, 'ὡς Θεττάλην ὡς Μυρτάλην· καὶ χάριεν, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυτονοῦντες. ὥστε οὐκ εἰς διαστολήν', φησὶν, 'τοῦ σημαινομένου εὖρον τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔθος ἐκπληροῦντες οὕτω προηνέγκαντο.' ποῦ καὶ ποῖ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ, πῇ δὲ τὴν ἐπὶ τόπῳ, πῶ δὲ τὴν ἐκ τόπου. ^[20]

407 πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐνεργεῖν, ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυᾶσθαι. πότος βαρυτόνως καὶ ποτὸς ὀξυτόνως διαφέρει.

408 πότος μὲν γὰρ ἐστὶ βαρυτόνως τὸ συμπόσιον, ὡς Μένανδρος (fr. 659 Koerte 2)· 'πότοι συνεχεῖς κύβοι'. ὀξυτόνως δὲ ποτὸς αὐτὸ τὸ ἔκπομα, ὡς Δημοσθένης (cf. or. 25, 61) ἐν τῷ Κατὰ Ἀνδροτίωνος· 'βρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν'. πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει. ^[5]

409 πολύτιμος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ πολλῆς τιμῆς ἡγορασμένος ἄνθρωπος· πολυτίμητος δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος, ὡς τοὺς θεοὺς πολυτιμήτους λέγομεν. πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν διαφέρει.

410 πρεσβεύεσθαι μὲν γὰρ τὸ πέμπειν πρέσβεις, πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπειν πρεσβευτὴν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. πρόξενος καὶ ιδιόξενος καὶ δορύξενος διαφέρει.

- 411 πρόξενος πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδη (e. g. 2, 29, 1). ξένος δ' ὁ εἷς ἑνός· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ιδιόξενος. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης (fr. 721 N. 2) ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἵρηκε τὸν ιδιόξενον· 'κάκος τίς ἐστι προξένῳ σοι χρώμενος'. δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος· ἀλούς γὰρ καὶ ξενίων τυχὼν ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος, μνᾶ δ' ἦν ἡ τεταγμένη. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν ἐγένετο φίλος καὶ δορύξενος ἐκαλεῖτο. προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. ^[10]
- 412 προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τάξεως, προτεραία δὲ ἐπὶ μόνῃς ἡμέρας. πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει.
- 413 πρῶτος μὲν γὰρ ἐπὶ πολλῶν, πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρῶτῳ ἀκόλουθός ἐστιν ὁ ὕστατος, τῷ δὲ προτέρῳ ὁ ὕστερος. καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος, ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγάλματος λέγωμεν πρῶτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξόχως Πλάτων γοῦν (cf. rep. 544c) διαιρούμενος τὰς πολιτείας τὴν μὲν πρῶτως ἔχειν φησί, τὴν δὲ δευτέρως· δηλονότι ἡ μὲν πρωτεύει, ἡ δὲ ἔπεται. εἰ δέ τις εἴποι 'πρῶτως ἦλθον εἰς Ἀθήνας', ἀμαρτάνει· 'πρῶτον' γὰρ χρή. πρυτανεῖα τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὴν δίκην· ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. ^[5]
- 414 πρυτανεῖα δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος διήρητο γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευον ἐν ἐκάστη φυλῇ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ· ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα, ἐτέλουν. πρὸ μοίρας καὶ πρὸ ὥρας διαφέρει. ^[5]
- 415 πρὸ μοίρας μὲν ὁ βιαίως ἀποθανών, πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι. πρεσβεύονται καὶ πρεσβεύουσι διαφέρει.
- 416 πρεσβεύονται μὲν γὰρ οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες, πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν. πρέσβεις οἱ πρεσβευταί.
- 417 πρέσβις δὲ οὐδέποτε λέγεται· τὸ γὰρ ἐνικὸν πρεσβευτῆς ἀνέγνωται. πρότερος καὶ πρῶτος διαφέρει.
- 418 πρότερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνης (E 632)· 'τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος'. τὸ δὲ πρῶτος ἐπὶ πολλῶν (H 162)· 'ῶρτο πολὺ πρῶτος ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων'. πρωτότοκος καὶ πρωτοτόκος διαφέρει. ^[5]
- 419 πρωτότοκος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως ὁ πρῶτον τεχθεὶς, πρωτοτόκος δὲ παροξυτόνως ἡ πρῶτον τεκοῦσα. προσπταίνειν μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσι, ποδὶ ἢ κνήμῃ· προσκρούειν δὲ τοῖς ἀνωτέρω καὶ κεφαλῇ.
- 421 πείθεσθαι μὲν τὸ ἐκουσίως συγκατατίθεσθαι, πειθαρχεῖν δὲ τὸ κελεύοντι πεισθῆναι. Πυθῶν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως ὁ τόπος· βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ δράκων.
- 423 πῦς καὶ πεῖ καὶ ποῖ καὶ πῶ διαφέρει παρὰ τοῖς Δωριεῦσι. τὸ μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῖ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ· τὸ δὲ πῶ τὴν ἐκ τόπου, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο. ὥσθ' οἱ Δωρίζοντες καὶ λέγοντες 'πεῖ πορεύῃ' ἀμαρτάνουσι· δεόν γὰρ 'πῦς πορεύῃ'· τὸ γὰρ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων φησί (fr. 5 Kaibel = pap. PSI 1214 a 8)· 'πεῖ γὰρ ἄσφαλτος'. (fr. 5 Kaibel)· 'ποῖος εἰλικοπεῖται', ἀντὶ τοῦ ποῦ. ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησί (fr. 75 Kaibel)· 'πῦς ἐς μυχὸν καταδύη'· τουτέστιν ἀντὶ τοῦ 'εἰς τίνα μυχόν'. Ρ ῥάφανον καὶ ῥαφανὶς διαφέρει. ^[10]
- 424 ῥάφανον μὲν γὰρ Ἀττικοὶ λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην, ῥαφανίδα δὲ τὴν παρ' ἡμῖν ῥάπανον. ῥέφανον καὶ ῥάφανον διαφέρει <ν>.
- 425> παρ' Ἰωσι καὶ Ἀττικοῖς. ῥέφανον εἶναι ἦν καὶ ἡμεῖς φαμεν, ῥάφανον δὲ τὴν κράμβην. ῥεῖθρον ῥέυματος διαφέρει.

- 426 ρεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος δι' οὗ φέρεται τὸ ρεῦμα, ρεῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ. ῥάδιον μὲν τὸ εὐοδοῦν, τὸ ῥᾶστα τῇ ὁδῷ ἐπιμελούμενον· εὐχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεσθέν· εὐπετὲς δὲ τὸ συμπεσὸν εἰς εὐμάρειαν.
- 428 ῥίς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥίς μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου, ῥύγχος δὲ ἐπὶ ἀλόγου ζώου. ῥίς καὶ μυκτῆρ διαφέρει.
- 429 ῥίς μὲν γὰρ λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου καταγωγὴ μέχρι τοῦ χεῖλους, μυκτῆρες δὲ αἱ τῶν ῥίνων κατατρήσεις δι' ὧν ἔξισι τὸ ὑγρὸν ἀπομυσομένων. ῥοιὰ μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ δένδρον, ῥόα δὲ ὁ καρπός.
- 431 ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῇ διαφέρει. ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδῇ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος (fr. 25, 1—2 D. 3)· ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος· ῥύεσθαι καὶ ἐρ{ρ}ύεσθαι διαφέρει. ^[5]
- 432 Ἀριστόξενος (fr. 113 Wehrli) ἐν τῷ πρώτῳ Τραγωδοποιῶν περὶ νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν· ῥύεσθαι καὶ ἐρ{ρ}ύεσθαι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γὰρ ῥύεσθαί ἐστιν ἐκ θανάτου ἔλκειν, τὸ δ' ἐρ{ρ}ύεσθαι φυλάσσειν· ῥύγχος καὶ ὄψις διαφέρει. ^[5]
- 433 ῥύγχος μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἢ πτηνῶν, ὄψις δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Σ σταθῆναι καὶ στῆναι διαφέρει.
- 434 σταθῆναι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὑφ' ἐτέρου, στῆναι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμῆν καὶ προαίρεσιν, οἷον ἐστάθη ὁ ἀνδριὰς ὑφ' ἐτέρου· ἐστάθη ὁ νόσος, ἔστη δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοῦ. στάχys βραχέως τὸ ἐνικόν, ἐκτεταμένως τὸ πληθυντικόν.
- 436 σταφυλὴν ὀξυτονητέον ὡς ἀλυκὴν καὶ σταφύλην βαρυτόνως ὡς Μελίτην διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης (p. 42 Baege) ἐν δευτέρῳ Περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ προσφιδίων. τὸ μὲν γὰρ βαρυτονούμενον, φησὶν, ὄνομα ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβδου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται, τὸ δ' ὀξυτονούμενον ἐπὶ τῆς ὀπώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρῳ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσφιδίων κατὰ λέξιν φησὶν οὕτως· σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἔχουσα (B 765), σταφύλη βαρυτονητέον ὡς Νιόβη· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁμοίον τῷ συκῇ. τοῦτο γὰρ διαιρεῖται—συκῇ—, ἐκεῖνο δ' οὐ διαιρεῖται· Ἡρακλείδης δ' ὁ ἡμέτερός φησιν (fr. 6 Cohn), ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὀξυτονούμενον τοῦνομα. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ἡ ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων μετέχον γένους τοῦ οὐδετέρου, παρατελευτῶντος τοῦ υ, ὀξυτονεῖται· ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυτονεῖται κατὰ τὸ υ, μὴ ὀξυτονούμενα ἀλλὰ βαρυτονούμενον τὸ στοιχεῖον ἔχοντα, οἷον κορδύλη, Δαμύλη, Φ αὖ σύλη—δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν τιθηνησαμένων τὸν Διόνυσον ἃς ὁ Λυκοῦργος 'σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήϊον' (Z 133)—ἐδύλη· ὅθεν καὶ τὸ σταφύλη βαρυτονητέον. οἱ ὀξυτονοῦντές φασιν ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν εἰς ὅς ληγόντων τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ ὀξυτονεῖται, ἢ, ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυτονῇται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται. οἷον πόθος ποθή, νόμος νομή, ὦνος ὠνή, τῆμος τιμή, φόνος φονή· 'ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι' (K 521). καὶ τοῦμπαλιν Δαναός Δανάη· 'ἐπεὶ οὖν', φησί, 'καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἀρσενικόν ἐστὶ Στάφυλος—οὕτως γὰρ ἐλέγετο ὁ υἱὸς Διονύσου—τὸ θηλυκὸν σταφυλὴ ὀξυτονηθήσεται. πρὸς οὓς ῥητέον· ἰδοῦ κόγχος κόγχη, καὶ οὐκ ὀξυτονεῖται, φίλος φίλη, μόνος μόνη, μύλος μύλη· καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων· καλός καλή, σοφός σοφή, μυρία ἄλλα, καὶ τὰ θηλυκὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δ' ὀξυτόνοις τὰ ὀξύτονα· ὅθεν οὐ παράδοξον καὶ ἀπὸ τοῦ Στάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος καὶ τὸ θηλυκὸν βαρυτονεῖν σταφύλην ὡς ἐδύλην.' Τινὲς δὲ βοηθοῦντες τῇ συνηθείᾳ καὶ ὀξυτονεῖν βουλόμενοί φασιν, ὅτι ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημασινομένου ὁμοτονεῖ, ὅσα δὲ διαλλάσσει τ ῶ σημασινομένῳ οὐκέτι. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος καὶ ξένη καὶ τὰ προκείμενα ἀπαραλλάκτὰ ἐστίν, διὸ ὁμοτονεῖ· τὰ δὲ διαφέροντα οὐκέτι, καθάπερ γὰρ χόλος χολή, καὶ τρόπος τροπή, νόμος νομή,

γόνος γονή, δόμος δομή, στρόφος στροφή, πόθος ποθή—περὶ τούτου οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται ὅτι διαφέρει. εἰ οὖν ἐστὶ Στάφυλος ἀρσενικόν, διαφέρει δὲ τῷ σηματομένῳ, ἢ σταφυλή —ὀπώρα δέ—ὄντως ὀξυτονεῖται. Πιθανὸς μὲν ὁ λόγος· τὸ μέντοι προκείμενον τοῦ Ἡρακλείδους παρατήρημα ἰσχυρὸν καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν οὐ μόνον διὰ τὰ παρακολουθοῦντα ιδιώματα τῷ ὀνόματι ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο ἐστὶ συλλαβάς· τὰ γὰρ προκείμενα δισύλλαβα. ^[45]

436 (50) ὥστε οὐδὲ τὴν ὀπώραν ὀξυτονεῖν ἢ ἀναλογία ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται παρατήρησις καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τοῦνομα καὶ τῷ σηματομένῳ. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει.

437 Ἀντιφῶν ἐν τῇ Τέχνῃ (fr. 72 Blass = Artium script. B X fr. 8 Raderm.): 'τὰ παροιχόμενα σημείοις πιστεύεσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις'. σισύρα καὶ σίσυρμα διαφέρει.

438 σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δερμάτων ἀναποίητον στέγαστρον, σίσυρμα δὲ τὸ ἐκ τῶν κροκυδίων ῥαπτόμενον ἀμπέχονον. σηκὸς δύο σημαίνει· θεῶν τε ναὸν καὶ προβάτων περιφράγματα.

440 Σικελοὶ καὶ Σικελιώται διαφέρουσιν. Σικελὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας ὢν, Σικελιώτης δὲ ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. σιωπὴ σιγῆς διαφέρει.

441 σιωπὴ μὲν γὰρ ἐστὶ κατάσχεσις λόγου, σιγὴ δὲ στέξις λόγου. σκήπτεσθαι καὶ σκέπτεσθαι διαφέρει.

442 σκήπτεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προφασίζεσθαι, σκέπτεσθαι δὲ τὸ βουλευέσθαι. σκῶμμα γελοίου, εὐτραπέλου καὶ γεφυρισμοῦ διαφέρει.

443 σκῶμμα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ διασυρμῷ τοῦ πέλας λεγόμενον οἶονεὶ σκέμμα· γελοῖον δὲ τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν, χωρὶς τινος ὕβρεως· εὐτράπελον τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον—εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον—· γεφυρίζω δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ἐπιγράφειν ἦτοι ἔμμετρα ἢ καὶ δίχα μέτρων διασυρμούς τινων περιέχοντα· σοφὸς καὶ συνετὸς διαφέρει, καθὼς ὁ σοφὸς καὶ συνετὸς πάντως, ὁ δὲ συνετὸς οὐ πάντως σοφός. ^[5]

445 σοῖο καὶ σεῖο παρὰ τοῖς ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γὰρ ἐστὶ σύναρθρος ἀντωνυμία οἶον (Ω 486)· 'μνήξο πατρός σοῖο', σημαίνει γὰρ 'μνήσαι τοῦ σοῦ πατρός'. ἢ δὲ σεῖο ἀσύναρθρος οἶον (Ω 686)· 'σεῖο δὲ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα', ἀντὶ τοῦ 'σοῦ ζῶντος καὶ τρὶς τοσαῦτα δοῖεν ἄποινα', οὐκ ἐτὶ 'τοῦ σοῦ ζῶντος'. καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρως παρ' Ὀμήρῳ. σπονδαὶ καὶ συνθῆκαι διαφέρουσιν. ^[10]

446 σπονδαὶ μὲν γὰρ ἅς ἐκ πολέμου συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, ἅς ἀναγράφονται ἐφ' οἷς διακρίνονται, οἷον συντιθέμενοι μὴ πολεμήσειν μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταύτας πραχθὲν ἀρχὴ γίνεται πολέμου. σπουδάζειν καὶ σπεύδειν διαφέρει. ^[5]

447 σπουδάζειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν, σπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινὶ καὶ συναίρεσθαι. στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει.

448 στρατόπεδον μὲν γὰρ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία, στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος. στρατεία ἐκτεταμένως τὸ πρᾶγμα, στρατιὰ δὲ συνεσταλμένως τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος.

449 ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει. στρατὸς καὶ στράτευμα καὶ στρατόπεδον διαφέρει.

450 στρατὸς μὲν καὶ στράτευμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται, στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσιν. συμμαχεῖν καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει.

451

- συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι τὸ σὺν ἑαυτοῖς, φησὶ Δίδυμος (p. 334 Schmidt), εἴτ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι εἴτε αὐτοὶ ἑτέροι σ' ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν δὲ ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. διέσταλκε Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ (1, 44, 1) λέγων Κερκυραίους Ἀθηναίους συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπιμαχίαν δέ. σύνεργος καὶ συνεργὸς διαφέρει. ^[5]
- 452 συνεργὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως ὁ περὶ τι ἔργον ἀνεπιτήδειον συμπονῶν, σύνεργος δὲ προπαροξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιῶν οἷον σύντεχνος. σύγγραμμα καὶ σύνταγμα διαφέρει.
- 453 σύγγραμμα μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ δίχα μέτρου λόγος, ὁ προσαγορευόμενος πεζός· σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύστημα, ἀφ' οὗ καὶ συνταγματάρχης ὁ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἄρχων. σύνθεσις συντάξεως διαφέρει.
- 454 σύνθεσις μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος ὁ ἔμμετρος, σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός. συμβουλή παραινέσεως διαφέρει.
- 455 συμβουλή μὲν γὰρ ἐστὶν εἰσήγησις ἀντιλογίαν ἐπιδεχομένη διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ ἐκβησομένου· καὶ γὰρ ἂν τις συμβουλευέσθαι πόλεμον, ἀμφίβολον εἰ συμφέρει· διὸ καὶ ἔχει τὸ ἐνιστάμενον. παραινέσις δὲ ἐστὶ συμβουλή ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχομένη διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς λεγόμενον πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν, ὡς εἴ τις παραινέσει σωφρονεῖν· ὅπερ ἐστὶν ὁμολογημένον ἀγαθόν. σφάζαι καὶ θῦσαι διαφέρει. ^[5]
- 456 θῦσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θυμιάσαι, σφάζαι δὲ τὸ ἱεουργῆσαί τι ζῷον. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν οὕτως, ἐπὶ μὲν τοῦ θῦσαι εἰπὼν (I 219 sq.)· 'θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάσ', ἐπὶ δὲ τοῦ σφάζαι (A 459 B 422)· 'αὐτὸς ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν'. στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου. ^[5]
- 458 σχισταὶ τὰ ὑποδήματα. Εὐπολις Φίλοις (II p. 532 M. = fr. 266 K.)· 'οὐ δεινὰ ταῦτα δὲ Ἀργείας φέρειν σχιστὰς ἐνεργεῖν'. σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτῶν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος Συνεφήβοις (IV p. 453 M. = fr. 12 K.)· 'σχιστὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδεδυκασ'. σχολῇ τὸ ἡρέμα, καθὼς φαμεν 'σχολῇ βαδίζων', καὶ τὸ <οὐκ> ἐν καιρῷ, παρ' ὃ λέγεται 'οὐκ ἦγον σχολήν'. ^[5]
- 459 καὶ διατριβὴ καὶ οἱ μαθηταί, διὸ φαμεν 'λαμπρὰ σχολή'. Τάλαν διὰ τοῦ ν τὸ ἐπίρρημα, διὰ δὲ τοῦ ς ὁ ταλαίπωρος.
- 461 τάπητες καὶ ἀμφιτάπητες διαφέρουσι. τάπητες μὲν γὰρ εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλὸν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων. ταυρόκτονος ὁ ὑπὸ ταύρου ἀναιρεθεὶς, ταυροκτόνος δὲ παροξυτόνως ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.
- 463 τέχνη ἐπιτηδεύματος διαφέρει. τέχνη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἄνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματική, ῥητορική· ἐπιτήδευμα δὲ τὸ λόγου χρεῦον, οἷον χαλκευτική, τεκτονική. τεχνίτης καὶ βάνανσος διαφέρει.
- 464 τεχνίτης μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος καθεστώς, βάνανσος δὲ ὁ διὰ ἀλόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος. τέτραχμον καὶ τετράδραχμον διαφέρει.
- 465 τέτραχμον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νόμισμα, τετράδραχμον δὲ τὸ τεσσάρων δραχμῶν. τέρας σημείου διαφέρει.
- 466 τὸ μὲν γὰρ τέρας παρὰ φύσιν γίνεται, τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν. τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρουσι.
- 467 τεχνάσματα μὲν γὰρ τὰ κακουργήματα, τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι. τεῖχη καὶ τειχία διαφέρει.
- 468 τεῖχη μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ τῶν πόλεϊμιῶν, τειχία δὲ τὰ τῶν οἰκιῶν. τήθη καὶ τ η θὶς διαφέρει.
- 469 τήθη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ παιδὸς τροφός—ταύτας δ' ἔνιοι μαίας καὶ μάμμας καλοῦσι—, τιθὶς δ' ἐστὶν ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή, ἣν ἔνιοι θεῖαν καλοῦσιν. τιτθὴ καὶ τροφὸς καὶ τιθηνὸς διαφέρει.

- 470 τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν παρέχουσα, τροφὸς δὲ καὶ τιθηνὸς ἡ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν
ποιουμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν. τιμωρεῖσθαι τοῦ τιμωρεῖν διαφέρει.
- 471 τιμωρεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν, τιμωρεῖν δὲ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις. τίθησι καὶ
τίθενται διαφέρει.
- 472 τίθησι μὲν γάρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης, τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἰρούμενοι.
τοῦνεκα καὶ οὔνεκα διαφέρει.
- 473 τὸ μὲν γάρ τοῦνεκά ἐστι τούτου ἔνεκα, τὸ δὲ οὔνεκα ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Καλλίμαχος
ἐν Ἑκάλῃ (fr. 232 Pf.) κατὰ δύο τρόπους, λέγων ‘τοῦνεκεν Αἰγέος ἔσκεν’, ὅτι τε—δέον εἰπεῖν
οὔνεκα—τοῦνεκεν εἶπεν, καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ κα κεν εἶπεν ἀνελίστως. τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι
διαφέρει. ^[5]
- 474 τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ βοηθεῖν τινι καὶ συναίρεσθαι, τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ κολάζειν. καὶ
συντάσσουσι τὸ μὲν ἐνεργητικὸν δοτικῇ οἷον ‘τιμωρῶ τῷ φίλῳ’, ἡγουν βοηθῶ· τὸ δὲ παθητικὸν
αἰτιατικῇ οἷον ‘τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρόν’, ἀντὶ τοῦ κολάζω. τιθέναι νόμον καὶ τίθεσθαι
διαφέρει. ^[5]
- 475 τίθησι μὲν γάρ νόμον ὁ εἰσφέρων, τίθεται δὲ ὁ κυρῶν. τόμος καὶ τομὸς διαφέρει.
- 476 τόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χάρτης ἢ ἄλλο τι, τομὸς δὲ ὁ τέμνων σίδηρος. τριετες
βαρυτόνως καὶ τριετὲς ὀξυτόνως διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης (p.
- 477 61 Baege). ἐὰν μὲν γάρ βαρυτονήσωμεν, ἔσται ἐπὶ χρόνου· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν (β 106 ω
141)· ὥς τριετες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν ‘τριετὲς’ ὥς ‘εὐφυές’, ἔσται ἐπὶ ἡλικίας
οἷον ‘τριετὲς τὸ παιδίον’ ὅθεν καὶ ‘ἔξετέ’ ἀδμήτην’ (Ψ 266. 655). καὶ χρῆν ἀναγινώσκειν ὥς
ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης. τροχοὶ ὀξυτόνως καὶ τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς,
φησὶ Τρύφων (fr. ^[5]
- 478 11 Vels.) ἐν δευτέρᾳ Περὶ Ἀττικῆς προσωδίας. τοὺς μὲν γάρ περιφερεῖς τροχοὺς ὁμοίως ἡμῖν
προφέρονται ὀξυτονοῦντες· τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκομεν γάρ,
ὥς φησιν, ἐν μὲν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου (fr. 105 N. 2)· ‘ὀρῶ μὲν ἀνδρ ὦ ν τόνδε γυμνάδα στόλον
στίχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον’, ἐν δὲ Μηδεΐᾳ (46) ‘ἀλλ’ οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων
πεπαυμένοι’. ἀναλογικώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γὰρ εἰς χος δισύλλαβα —παρατελεύτου ὄντος
τοῦ ο —βαρυτονεῖται· οἷον λέχος ὄχος βρόχος κόγχος κόλχος μόσχος, οὕτω τρόχος. καὶ ἔτι τὰ
παρὰ ῥήματα εἰς ω βαρύτονα καὶ αὐτὰ βαρυτονεῖται ἰσοσυλλαβοῦντα· οἷον πλέκω πλόκος,
σπείρω σπόρος, λέγω λόγος, φέρω φόρος, οὕτω καὶ τρέχω τρόχος. τραγωδοὶ καὶ κωμωδοὶ καὶ
τραγωδοποιοὶ καὶ κωμωδοποιοὶ διαφέρουσι. ^[15]
- 479 τραγωδοὶ μὲν γάρ καὶ κωμωδοὶ εἰσιν οἱ ὑποκριταὶ τῆς κωμωδίας καὶ τραγωδίας, τραγωδοποιοὶ
δὲ καὶ κωμωδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων. τύραννον οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπὶ βασιλέως ἔτασσον.
- 480 Ἡρόδοτος (1, 6, 1) ἐπὶ Κροίσου ‘τυράννου δ’ ἐθνέων’, καὶ προβάς (1, 26, 1) ‘τελευτήσαντος δ’ Ἀ
〈λ〉 υ 〈άτ〉 τεω διεδέξατο τὴν βασιλείην’. καὶ Ἀριστοφάνης (II p. 1098 M. = fr. 357 K.) ἐν
Λημνίαις· ‘ἐνταῦθ’ ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ Θόας, βραδύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις
δραμεῖν’. ἔσθ’ ὅτε καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον, ὥς Εὐπολις ἐν Δήμοις (II p. 474 M. = fr. 123
K.) ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου. τίθη μὲν ἐστιν ἡ μάμμη, ἐπιτήθη δὲ ἡ προμάμμη, τιθὶς δὲ ἡ θεία,
τιτθὴ δὲ ἡ τροφός. ^[5]
- 482–488n Ὑ ὕμνος ἐγκωμίου διαφέρει.
- 482 ὁ μὲν γάρ ὕμνος ἐστὶ θεῶν, τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων. ὕπαρ ὀνειράτος διαφέρει.
- 483 ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις, ὄνειρον δὲ ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία. ὕπαντῆσαι καὶ
ἀπαντῆσαι διαφέρει.

- 484 ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοῦ λέγουσιν· ἀπαντῆσαι δὲ τὸ περιτυχεῖν δίκη, οἷον ἄπληντησε κατὰ τὴν δίκην, ἀντὶ τοῦ περιέτυχεν. ὑπόσχεσις καὶ ἐπαγγελία διαφέρει.
- 485 ὑπισχνεῖται μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀξιοθὲν διδόναι μέλλων· ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ δίχα παρακλήσεως παρέχειν βουλόμενος. ὑποψία ὑφοράσεως διαφέρει.
- 486 ὑποψία μὲν γὰρ ἔστι κακοῦ τις ὑπόνοια, ὑφόρασις δὲ δόξα ἐπὶ τὸ χειρὸν. ὑπάρξαι τό τε γενέσθαι καὶ τὸ κατάρξασθαι.
- 488 ὑπάγειν καὶ πορεύεσθαι διαφέρει, ὅτι τὸ πορεύεσθαι μὲν ἔστι τὸ βαδίζειν, ὑπάγειν δὲ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους ἢ τι τοιοῦτον. ὡς καὶ Ὅμηρος (Π 148) ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους· οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασίν, ὅτι ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν ὥσπερ ὑφηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητὴν καὶ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν· ὡς φησι καὶ Ἀριστοφάνης (Π p. 1188 M. = fr. 652 K.)· ἔγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὄρκον· ἀντὶ τοῦ προαίρω. οὕτως οὖν καὶ ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τοῦμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὐπολὶς ἐν Βάπτταις (Π p. 447 M. = fr. 79 K.)· σὺ δ' ὕπαγε εἰς τοῦμπροσθεν· Φ φακοὺς καὶ φακὴν διαφέρειν φασίν· φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοί, οὐχ ἐνικῶς, φακῇ δὲ ἡ ἐψημένη. ^[10]
- 489 τετήρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. φαυλία καὶ φυλία διαφέρει.
- 490 φαυλία μὲν γὰρ εἶδος ἐλαίας, φυλία δὲ ἡ σχῖνος. φάκελος σφακέλου διαφέρει.
- 491 φάκελος μὲν γὰρ ἔστι φορτίον ξύλων· Θουκυδίδης (cf. 2, 77, 3)· φακέλους ὕλης ἀργείας· σφάκελος δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. φάσκαλος φασκωλίου διαφέρει.
- 492 φάσκαλος μὲν γὰρ ἔστιν ἱματιοφορὶς· φασκώλιον δὲ ἔστι δερμάτιον. φαρμακεία γοητείας διαφέρει.
- 493 φαρμακεία μὲν γὰρ ἔστι κυρίως ἡ βλάβη ἢ διὰ δηλητηρίου τινὸς γινομένη φαρμάκου, γοητεία δὲ ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεώς τε καὶ ἐπαοιδῆς. φαρμακεὺς ὁ φάρμακος· φαρμακὸς δὲ ὁξυτόνως ὁ ἐπὶ καθάρσει τῆς πόλεως ῥιπτόμενος.
- 495 φάσμα μὲν ἔστι τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ, φάντασμα δὲ τὸ ἐτερόμορφον, εἶδωλον δὲ τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ, τέρας δὲ τὸ ἐναργὲς σῶμα ἐτερόμορφον, βρέτας δὲ τὸ ξόανον. φάγαινα μὲν λέγεται ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία, φαγέδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.
- 497 φεύγει καὶ ἀποφεύγει διαφέρει. φεύγει μὲν γὰρ δίκην ὁ κατηγορούμενος—καὶ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει—, ἀποφεύγει δὲ ὁ νικήσας καὶ ἀπολυθεὶς τῆς κατηγορίας. Φθῖοι καὶ Φθιώται διαφέρουσι.
- 498 Φθῖοι μὲν γὰρ οἱ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ· φησὶ γοῦν Ὅμηρος (N 693)· πρὸ Φθίων τε Μέδων τε, οὗτοι δ' οὐκ ἀπὸ πόλεως οὐδ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπὸ ἀνδρὸς Φθίου. Φθιώται δὲ οἱ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀπὸ πόλεως Θεσσαλικῆς Φθίας καὶ χώρας ὁμωνύμου· Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα (I 479). ἠγνόησεν οὖν Καλλίμαχος (fr. 184 Pf.) ἐπὶ πόλεως εἰπὼν· οὐδ' ἔτι τὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην· φιλεῖν καὶ κυνεῖν διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν κυνεῖν τὸ τοῖς χεῖλεσιν ἀσπάζεσθαι, φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν. ^[5]
- 500 φίλος καὶ ἐταῖρος διαφέρει. φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες· ἐταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, οἱ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ ἐν τῇ συνεργείᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες. φόρος καὶ φορὸς διαφέρει. ^[5]
- 501 φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων. οὕτως καὶ φόνος ἡ ἀναίρεσις, φονὸς δὲ ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως. καὶ φορὸς ὁ φερόμενος. φράσον καὶ φράσαι διαφέρει.
- 502 φράσον μὲν γὰρ ἔστι τὸ εἰπέ, φράσαι δὲ ἀντὶ τοῦ διανοήθητι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσῃς (A 83). φριμάττεσθαι καὶ φρυάττεσθαι διαφέρει.
- 503

φριμάττεσθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν—καὶ φριμαγμὸς ἢ τοῦ τράγου φωνὴ ὥσπερ πταρνυμένου—, φρυάττεσθαι δὲ τὸν ἵππον τὸν φουσῶντα καὶ γαυρούμενον. φρονεῖν καὶ καταφρονεῖν διαφέρει.

504 φρονεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ λογίζεσθαι τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι, καταφρονεῖν δὲ τὸ εὐτελίζειν καὶ ὑπερορᾶν. φερνὴ μὲν ἢ προῖξ, φέρνιον δὲ τὸ ἀλιευτικὸν σπυρίδιον.

506 φύλλον καὶ φῦλον διαφέρει. φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον δένδρου, φῦλον δὲ τὸ γένος. φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρει.

507 φωνεῖν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τάσσεται, ὠρύεσθαι δὲ ἐπὶ λύκων. παρατηρητέον δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστω, ὅτι βληχᾶσθαι μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν προβάτων, μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν αἰγῶν διὰ τοῦ η, μυκᾶσθαι δὲ ἐπὶ βοῶν διὰ τοῦ υ, βρωμᾶσθαι ἐπὶ ὄνων, βρυχᾶσθαι δ' ἐπὶ λεόντων, χρεμετίζειν δ' ἐπὶ ἵππων, ἀραρίζειν δὲ ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς ἀρ φωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' ὕλακτεῖν λέγεται. φωλεὸς καὶ κοίτη διαφέρει. ^[5]

508 φωλεὸς μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐρπετῶν τάσσεται, κοίτη δ' ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. ὥστε ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ῥητέον τὸ κοιτάζειν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρπετῶν τὸ φωλεύειν· ἐπὶ δὲ τῶν ὀρνέων νοσσεύειν. ὁ γοῦν λέγων 'νοσσιὰν τέκνων' (tragic. fr. ad. 189 N. 2) ἀκυρολογεῖ· τέκνα μὲν γὰρ ἀνθρώπων, νεοσσοὶ δ' ὀρνίθων, νεβροὶ δ' ἐλάφων, σκύμνοι δὲ λεόντων, σκύλακες δὲ κυνῶν. Χ χάραξ θηλυκῶς μὲν ἐπὶ τῶν τῇ ἀμπέλῳ παραδεσμουμένων· ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις περιπηγνυμένων, ἀφ' ὧν λέγουσι 'χαρακώσαντες' ἀντὶ τοῦ περιφράξαντες καὶ 'χαρακώματα' τὰ περιφράγματα. ^[5]

510 χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρει. χαρὰ μὲν γὰρ ἐστὶ πρόσφατος ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διάχυσις, εὐφροσύνη δὲ πάθος χρόνιον μετὰ σωφροσύνης γινόμενον, τέρψις δὲ οἶονεῖ τρέψις καὶ ψυχαγωγία ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον, εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρὰ, ἡδονὴ δὲ ἐκ ψυχῆς ἀρεστία, ἀπόλαυσις δὲ ἕξις κοινῶς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τασσομένη ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης. χειμάζειν οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν, ὡς Μένανδρος (fr. ^[5]

511 184 Koerte 2) ἐν 'Ηνιόχῳ. χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Τρύφων (fr.

512 106 Vels.) ἐν τῷ πέμπτῳ Περὶ Ἑλληνισμοῦ καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα. χλαίνας μὲν γὰρ φησὶ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ παχέων, διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι (ψ 179 sq.)· 'ἐνθάδε τ' ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν, δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα'. χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας. —ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι (δ 115. 154) 'χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών.' μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ τῶν φορουμένων, χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων—οὐκέτι δ' ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων. χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρουσι, καθὼς διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος (p. ^[10]

513 180 Schmidt) ἐν Ὑπομνήματι δευτέρῳ Ἰλιάδος. ἢ μὲν γὰρ χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα· χλαμὺς δὲ Μακεδονικόν, μετὰ ἐξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα· Σαπφώ (cf. fr. 54 L.—P.) αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος, διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι· ἢ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνον, φησὶν, ἱμάτιον, ἢ δὲ χλαμὺς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνήκται. καὶ τοὺς χρησαμένους πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστάναι. προσάγεται Ἀριστοτέλην (fr. 500 Rose), Φύλαρχον (FGHist 81 F 62), Πολέμωνα (fr. 99 Preller), ὅτι παραπολὺ διαφέρουσι. χιτώνιον καὶ χιτωνίσκος διαφέρει. ^[10]

514 χιτωνίσκος μὲν γὰρ ὁ τοῦ ἀνδρὸς καὶ χιτῶν· χιτώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα, ἔστι δὲ τοῦτο λεπτόν. Χόας συνεσταλμένως τὴν ἐορτήν, καὶ παροξυτόνως· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν (1000)· 'ἀκούετε λεώς, κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας'.

515

χοῶς δὲ περισπωμένως ἐπὶ τῶν μέτρων τοῦ οἴνου, καὶ ἐν ἐκτάσει . χορήγιον καὶ χορήγιδος διαφέρει. ^[5]

516 χορήγιον μὲν τὸ διδασκαλεῖον—καὶ χορηγὸς ὁ διδάσκαλος—, χορὸς δὲ τὸ σύστημα τῶν παίδων καὶ τῶν ᾄδόντων. χολάδες καὶ χόλικες διαφέρει.

517 χολάδες μὲν γὰρ τὰ ἔντερα· ‘χύντο χαμαὶ χολάδεσ’ (Δ 526 Φ 181). χόλικες δ’ αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις (R p. 982 M. = fr. 82 K.)· ‘ἡ βοιζαδάρων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος, χολίκων ἐπιθυμῶν’. χρήστας καὶ τοὺς δανειστὰς λεκτέον καὶ τοὺς χρεωφειλέτας. ^[5]

519 χρηστήριον ὁ τόπος καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν. χύτραι καὶ χυτρεῖα διαφέρει.

520 χύτραι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη καὶ τὰ χυτροπωλεῖα, χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα. Ψ ψάλιον καὶ ψέλιον διαφέρει.

521 ψάλιον μὲν τὸ τοῦ ἵππου, ψέλιον δὲ τὸ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ Δωριεῖς ψίλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον, ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπ’ ἄκρων χειλέων λεγομένην προσωδίαν ‘ψιλὴν’ ἐκαλέσαμεν, ὥς φησι Τρύφων (fr. 108 Vels.). ψάματος καὶ ἄματος διαφέρει. ^[5]

522 ψάμαθον μὲν γὰρ εἶναι τὴν παραθαλασσίαν ἄμμον· ‘ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν’ (γ 38)· ἄμαθον δὲ τὴν κόνιν· ‘τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείησ’ (Ε 587). Ω ὥρα δασέως τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡμέρας, ψιλῶς δὲ ἡ φροντίς. ^[5]

524 ὠνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ πρίασθαί τι τῶν πωλουμένων, ἀγοράσαι δὲ τὸ καὶ ἐν ἀγορᾷ διατρίψαι. ὠτειλὴ καὶ οὐλὴ διαφέρει.

525 ὠτειλὴ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι· οὐλὴ δὲ ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ, ὥς Ὅμηρος (τ 393 ψ 74)· ‘οὐλὴν τὴν ποτέ μιν σῆς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι’.